

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 1. April 1941.

39. Stück.

Preis: K 12.—.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 1. dubna 1941.

Cena: K 12.—.

Částka 39.

Inhalt: (127 und 128.) 127. Verordnung über das Jagdwesen. — 128. Verordnung, womit die Regierungsverordnung über das Jagdwesen durchgeführt wird.

Obsah: (127. a 128.) 127. Nařízení o myslivosti. — 128. Nařízení, kterým se provádí vládní nařízení o myslivosti.

127.

Regierungsverordnung vom 31. März 1941 über das Jagdwesen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

ERSTER ABSCHNITT.

Das Jagdrecht.

§ 1.

Inhalt des Jagdrechts.

(1) Das Jagdrecht ist die ausschließliche Befugnis, jagdbaren Tieren nachzustellen, sie zu fangen oder zu erlegen und sich anzueignen.

(2) Das Jagdrecht umfaßt auch die ausschließliche Befugnis, sich verendetes Wild, Fallwild und Abwurfstangen sowie die Eier jagdbaren Federwildes anzueignen und die Gelege nicht geschützter Raubvögel zu zerstören.

(3) Das Jagdrecht unterliegt den Beschränkungen dieser Regierungsverordnung.

§ 2.

Jagdbare Tiere.

(1) Jagdbare Tiere (Wild) sind:

a) Rot-, Dam-, Dubowsky-, Sika-, Virginia-, Muffel-, Reh-, Gams- und Schwarzwild,

Vládní nařízení ze dne 31. března 1941 o myslivosti.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

PRVNÍ ODDÍL.

Právo myslivosti.

§ 1.

Obsah práva myslivosti.

(1) Právo myslivosti je výlučné oprávnění lovití lovnou zvěř, ji chytati, složiti a sobě přivlastniti.

(2) Právo myslivosti obsahuje také výlučné oprávnění přivlastňovati si lovnou zvěř zhaslou, padlou a shozy paroží, jakož i vejce lovné zvěře pernaté a oprávnění ničiti hnízda nechráněných pernatých dravců.

(3) Právo myslivosti je podrobena omezením tohoto nařízení.

§ 2.

Lovná zvěř.

(1) Lovná zvířata (zvěř) jsou:

a) zvěř jelení, daňčí, jelení Dybowského, sika, viržinská, mufloní, srnčí, kamzičí a

Murmeltiere, Hasen, wilde Kaninchen, Ottern, Dachse, Füchse, Luchse, Wildkatzen, Edelmarder, Steinmarder, Nerze, Iltisse, große und kleine Wiesel, Eichhörnchen (Haarwild);

b) Auer- und Birkwild, Rackelwild, Haselwild, Wildtruthühner, Rebhühner, Wachteln, Fasanen, wilde Tauben, Drosseln, Schnepfen, Trappen, Brachvögel, Wachtelkönige, Kraniche, Tag- und Nachtraubvögel, Kolkraben, Krähen, Elstern, Eichelhäher, wilde Schwäne, wilde Gänse, wilde Enten und alle anderen Sumpf- und Wasservögel (Federwild).

(2) Im Wege von Regierungsverordnungen können weitere Tiere als jagdbar erklärt werden.

(3) Zum Hochwild im Sinne dieser Regierungsverordnung gehören: Rot-, Dam-, Dubowsky-, Sika-, Virginia-, Muffel-, Gams-, Schwarzwild und Auerwild. Alle übrigen Wildarten gehören zum Niederwild.

§ 3.

Jagdrecht des Grundeigentümers.

Das Jagdrecht steht dem Eigentümer auf seinem Grund und Boden zu. Es ist untrennbar mit dem Eigentum am Grund und Boden verbunden. Als selbständiges dingliches Recht kann es nicht begründet werden.

§ 4.

Waidgerechtigkeit und Hegepflicht.

Die Jagd darf nur nach den allgemein anerkannten Grundsätzen der Waidgerechtigkeit (Jagdbrauch) ausgeübt werden. Der Jäger hat das Recht und die Pflicht, das Wild zu hegen. Es ist verboten, den Wildstand durch unmäßigen Abschuss zu gefährden oder eine Wildart auszurotten.

ZWEITER ABSCHNITT.

Jagdausübungsrecht und Jagdbezirke.

1. Allgemeines.

§ 5.

Jagdbezirke.

(1) Das Jagdrecht darf nur auf Jagdbezirken (Eigenjagdbezirken und gemein-

cherná, svišti, zajáci, divocí králíci, vydry, jezevci, lišky, rysí, divoké kočky, kuny lesní, kuny skalní, norkové, tchoři, hranostajové, lasičky, veverka (srstnatá zvěř);

b) zvěř tetřeví a tetřivčí, tetřevčí, jeřábčí, divocí krocani, koroptve, křepelky, bažanti, divocí holubi, drozdi, sluky, dropi, brodiví ptáci, chřástalové, jeřábi, denní a noční dravci, havrani, vrány, straky, sojky, divoké labutě, divoké husy, divoké kachny a všichni ostatní bahňáci a vodní ptactvo (pernatá zvěř).

(2) Vládním nařízením mohou být další zvířata prohlášena za lovná.

(3) K vysoké zvěři podle tohoto vládního nařízení patří: zvěř jelení, daňčí, jelení Dyborského, sika, viržinská, mufloní, kamzičí, černá a tetřeví. Všechny ostatní druhy zvěře patří ke zvěři drobné.

§ 3.

Právo myslivosti vlastníka pozemku.

Právo myslivosti přísluší vlastníku na jeho pozemku. Je nerozlučně spojeno s vlastnictvím k pozemku. Jako samostatné věcné právo nemůže být zřízeno.

§ 4.

Myslivecké zásady a povinnost péče.

Myslivost je vykonávána jen podle všeobecně uznaných mysliveckých zásad (myslivecký obyčej). Myslivec má právo a povinnost pečovat o zvěř. Je zapověděno ohrožovat stav zvěře nepřiměřeným odstřelem nebo některý druh zvěře vyhubit.

DRUHÝ ODDÍL.

Výkon práva myslivosti a honební okrsky.

1. Všeobecně.

§ 5.

Honební okrsky.

(1) Právo myslivosti smí být vykonáváno jen na honebních okrscích (vlastních honeb-

schaftlichen Jagdbezirken) und auf Grundflächen, die Eigenjagdbezirken oder gemeinschaftlichen Jagdbezirken angegliedert sind, ausgeübt werden.

(2) Auf einem Eigenjagdbezirk ist jagdausübungsberechtigt der Eigentümer oder Nutznießer des Grund und Bodens. Ist Eigentümer oder Nutznießer eine Personenmehrheit oder eine juristische Person und wird die Jagd weder durch Verpachtung noch durch angestellte Jäger ausgeübt, so ist jagdausübungsberechtigt derjenige, der von dem Verfügungsberechtigten der unteren Jagdbehörde benannt wird. Die Zahl der Jagdausübungsberechtigten auf einem Eigenjagdbezirk kann beschränkt werden.

(3) Auf gemeinschaftlichen Jagdbezirken steht die Ausübung des Jagdrechts der Jagdgenossenschaft zu.

§ 6.

Bildung der Jagdbezirke.

(1) Um die Gestaltung der Jagdbezirke mit den Erfordernissen der Jagdpflege in Einklang zu bringen, werden die Jagdbezirke abgerundet. Zu diesem Zweck können Grundflächen von einem Jagdbezirk abgetrennt oder einem Jagdbezirk angegliedert werden. Dies kann auch im Wege des Austausches von Flächen aneinandergrenzender Jagdbezirke geschehen.

(2) Natürliche und künstliche Wasserläufe, Wege, Triften und Eisenbahnkörper sowie andere schmale Grundflächen bilden, wenn sie nach Umfang und Gestalt für sich allein eine ordnungsmäßige Jagdausübung nicht gestatten, keinen Jagdbezirk für sich, unterbrechen nicht den Zusammenhang eines Jagdbezirks und stellen auch den Zusammenhang zur Bildung eines Jagdbezirks zwischen getrennt liegenden Grundflächen nicht her.

(3) Die Angliederung von Grundflächen an einen Eigenjagdbezirk gilt als Pachtverhältnis. Vereinbarungen über die Höhe des Pachtzinses bedürfen der Schriftform. Kommt eine Einigung über den Pachtzins nicht zustande, so entscheidet hierüber im außerstreitigen Verfahren das Bezirksgericht, in dessen Sprengel der Jagdbezirk ganz oder zum größten Teile liegt.

§ 7.

Befriedete Bezirke, Ruhen der Jagd.

(1) Auf Grundflächen, die zu keinem Jagdbezirk gehören und auf befriedeten Bezirken ruht die Jagd.

ních okrscích a společenstevních honebních okrscích) a na pozemcích, které jsou přičleněny k vlastním honebním okrskům nebo k společenstevním honebním okrskům.

(2) Na vlastním honebním okrsku je oprávněn k výkonu myslivosti vlastník nebo uživatel pozemku. Je-li vlastníkem nebo uživatelem několik osob nebo právnická osoba, a ani nebude výkon myslivosti propachtován, ani myslivost nebude vykonávána ustanoveným myslivcem, je oprávněn k výkonu myslivosti ten, koho vlastník (uživatel) honebního okrsku označí nižšímu mysliveckému úřadu. Počet osob oprávněných k výkonu myslivosti v jednom vlastním honebním okrsku může být omezen.

(3) Na společenstevních honebních okrscích přísluší výkon práva myslivosti honebnímu společenstvu.

§ 6.

Tvoření honebních okrsků.

(1) Aby utvoření honebních okrsků bylo v souladu se zásadami péče o myslivost, budou honební okrsky zaokrouhlovány. K tomuto účelu mohou být pozemky od některého honebního okrsku odděleny nebo k některému honebnímu okrsku přičleněny. To se může státi také výměnou pozemků sousedních honebních okrsků.

(2) Přirozené a umělé vodní toky, cesty, průhony a železniční tělesa, jakož i jiné úzké pozemky netvoří honební okrsek, jestliže nedovolují podle svého rozsahu a povahy samy o sobě řádný výkon myslivosti, a stejně tak nepřerušují souvislost honebního okrsku a nezakládají souvislost ke tvoření honebního okrsku mezi pozemky ležícími odděleně.

(3) Byly-li k vlastnímu honebnímu okrsku přičleněny pozemky cizí, hledí se na to jako na poměr pachtovní. Dohody o výši pachtovného vyžadují písemné formy. Nedojde-li k dohodě o pachtovném, rozhodne o něm v nesporném řízení okresní soud, v jehož obvodu leží honební okrsek nebo převážná jeho část.

§ 7.

Zahájené okrsky; klid myslivosti.

(1) Na pozemcích, které nenáleží k žádnému honebnímu okrsku, a na zahájených okrscích je myslivost v klidu.

(2) Befriedete Bezirke sind:

1. Gebäude, die zum Aufenthalt von Menschen dienen, und Gebäude, die mit solchen Gebäuden räumlich zusammenhängen,

2. Hofräume und Hausgärten, die unmittelbar an eine Behausung anstoßen und durch irgend eine Umfriedung begrenzt oder vollständig abgeschlossen sind,

3. Straßen, Wege und Plätze in geschlossenen Ortschaften,

4. Friedhöfe.

(3) Es können ganz oder auf einem Teil der Fläche befriedet werden:

1. öffentliche Anlagen,

2. Grundflächen jeder Art in bebautem Gelände, deren Bejagung die öffentliche Ordnung und Sicherheit gefährdet,

3. Grundflächen, die durch Einzäunung oder auf andere Weise gegen den Zutritt von Menschen abgeschlossen und deren Eingänge und Einsprünge absperrenbar sind.

(4) Den Eigentümern der Grundflächen, auf denen die Jagd ruht (Absatz 1), kann eine beschränkte Ausübung der Jagd gestattet werden.

2. Eigenjagdbezirke.

§ 8.

(1) Eigenjagdbezirke sind zusammenhängende Grundflächen, auf denen eine und dieselbe Person oder Personengemeinschaft Eigentümer oder Nutznießer ist und die einen Raum von mindestens 115 ha umfassen.

(2) Die Mindestgröße der Eigenjagdbezirke kann bis auf 300 ha erhöht werden. Die oberste Jagdbehörde kann die Mindestgröße der Eigenjagdbezirke auch anderweitig festsetzen.

(3) Durch Zäune, Mauern u. dgl. vollständig abgeschlossene Grundflächen sowie an der Grenze des Deutschen Reichs liegende Grundflächen von weniger als 115 ha Größe kann die oberste Jagdbehörde allgemein oder unter besonderen Voraussetzungen zu Eigenjagdbezirken erklären. Dabei kann sie bestimmen, daß die Jagd auf diesen Bezirken nur unter Beschränkungen ausgeübt werden darf.

3. Gemeinschaftliche Jagdbezirke.

§ 9.

Zusammensetzung.

(1) Alle Grundflächen einer Ortsgemeinde (politischen Gemeinde), die nicht zu einem

(2) Zahájené okrsky jsou:

1. budovy, sloužící k pobytu lidí, a budovy, které s takovými budovami prostorově souvisí,

2. nádvoří a domovní zahrady, které přímo souvisí s domem a jsou jakýmkoli plotem ohrazeny anebo dokonale uzavřeny,

3. silnice, cesty a prostranství v uzavřených osadách,

4. hřbitovy.

(3) Zcela nebo částí plochy mohou být zahájeny:

1. veřejná zařízení,

2. pozemky jakéhokoli druhu v zastavěném území, na kterých by lov ohrožoval veřejný pořádek a bezpečnost,

3. pozemky, které jsou oplocením nebo jinak uzavřeny přístupem lidí a jejichž vchody a záskoky se dají uzavřít.

(4) Vlastníkům pozemků, na kterých je myslivost v klidu (odstavec 1), může být povolen omezený výkon myslivosti.

2. Vlastní honební okrsky.

§ 8.

(1) Vlastní honební okrsky jsou souvislé pozemky, jejichž vlastníkem nebo uživatelem je táž osoba nebo totéž sdružení osob a které mají výměru nejméně 115 ha.

(2) Nejmenší výměra vlastních honebních okrsků může být zvýšena až na 300 ha. Nejvyšší myslivecký úřad může nejmenší výměru vlastních honebních okrsků stanovit také jinak.

(3) Pozemky dokonale uzavřené ploty, zdmi a pod., jakož i pozemky s výměrou pod 115 ha, ležící při hranicích Německé říše, může nejvyšší myslivecký úřad prohlásit všeobecně nebo za určitých podmínek za vlastní honební okrsky. Při tom může stanovit, že myslivost v těchto okrscích smí být vykonávána toliko omezeně.

3. Společenstevní honební okrsky.

§ 9.

Utvoření.

(1) Všechny pozemky jedné obce (politické obce), které nenáleží k vlastnímu honebnímu

Eigenjagdbezirk gehören, bilden einen gemeinschaftlichen Jagdbezirk, wenn sie im Zusammenhang liegen und mindestens 250 ha bejagbaren Raum umfassen.

(2) Die Mindestgröße der gemeinschaftlichen Jagdbezirke kann bis auf 500 ha heraufgesetzt werden. Die oberste Jagdbehörde kann die Mindestgröße der gemeinschaftlichen Jagdbezirke auch anderweitig festsetzen.

(3) Die Teilung gemeinschaftlicher Jagdbezirke in mehrere selbständige Bezirke kann zugelassen werden. Zusammenhängende Grundflächen verschiedener Ortsgemeinden, die im übrigen den Erfordernissen eines gemeinschaftlichen Jagdbezirks entsprechen, können zu gemeinschaftlichen Jagdbezirken zusammengelegt werden.

§ 10.

Jagdgenossenschaft.

(1) Die Jagdberechtigten eines gemeinschaftlichen Jagdbezirks bilden eine rechtsfähige Jagdgenossenschaft des öffentlichen Rechts.

(2) Der Jagdvorsteher verwaltet die Angelegenheiten der Genossenschaft. Er vertritt die Genossenschaft gerichtlich und außergerichtlich. Ihm steht ein dreigliedriger Jagdausschuß zur Seite, dessen Tätigkeit beratend ist.

(3) Der Jagdvorsteher, sein Vertreter und die Mitglieder des Jagdausschusses werden von der Gemeindeaufsichtsbehörde bestimmt. Sie sollen Mitglieder der Jagdgenossenschaft sein.

(4) Werden die Grundstücke mehrerer Jagdberechtigter einem Eigenjagdbezirk angegliedert, so bilden die Grundstückseigentümer eine Jagdgenossenschaft im Sinne des Absatzes 1.

§ 11.

Jagdnutzung.

(1) Die Jagdgenossenschaft nutzt die Jagd in der Regel durch Verpachtung.

(2) Der Jagdvorsteher kann die Jagd mit Zustimmung der unteren Jagdbehörde ruhen oder für Rechnung der Genossenschaft durch angestellte Jäger ausüben lassen.

(3) Die Jagd muß verpachtet werden, wenn Jagdgenossen, denen zusammen das Jagdrecht auf mehr als der Hälfte des gemeinschaftlichen Jagdbezirks zusteht, dies verlangen.

(4) Der Ertrag der Jagdnutzung ist an die Jagdgenossen grundsätzlich nach dem Ver-

okrsku, tvoří společenstevní honební okrsek, jsou-li souvislé a mají-li nejméně 250 ha honební plochy.

(2) Nejmenší výměra společenstevních honebních okrsků může být zvýšena až na 500 ha plochy. Nejvyšší myslivecký úřad může nejmenší výměru společenstevních honebních okrsků stanovit také jinak.

(3) Dělení společenstevních honebních okrsků na několik samostatných okrsků lze připustiti. Souvislé pozemky různých obcí, které jinak vyhovují podmínkám pro společenstevní honební okrsek, mohou být spojeny ve společenstevní honební okrsky.

§ 10.

Honební společenstvo.

(1) Oprávnění k myslivosti v jednom společenstevním honebním okrsku tvoří honební společenstvo, způsobilé jako veřejnoprávní korporace k právům.

(2) Záležitosti honebního společenstva spravuje honební starosta. Zastupuje společenstvo před soudem i mimo soud. Má k ruce tříčlenný honební výbor, jehož činnost je poradní.

(3) Honebního starostu, jeho zástupce a členy honebního výboru jmenuje dohlédací úřad nad obcí. Mají být členy honebního společenstva.

(4) Přičlení-li se pozemky několika oprávněných k myslivosti k vlastnímu honebnímu okrsku, tvoří vlastníci pozemků honební společenstvo podle odstavce 1.

§ 11.

Využití honitby.

(1) Honební společenstvo využívá honitby zpravidla propachtováním.

(2) Honební starosta může se souhlasem nižšího mysliveckého úřadu myslivost ponechat v klidu nebo ji dát na účet společenstva vykonávat ustanoveným myslivcem.

(3) Honitba musí být propachtována, požádají-li o to členové honebního společenstva, kterým přísluší právo myslivosti dohromady více než na polovině společenstevního honebního okrsku.

(4) Výtěžek z využití honitby se rozdělí členům společenstva zásadně podle plošné vý-

hältnis des Flächeninhalts ihrer beteiligten Grundstücke zu verteilen. Nähere Bestimmungen über die Verteilung des Ertrages und über die Geltendmachung des Anspruchs werden durch besondere Verordnung getroffen.

DRITTER ABSCHNITT.

Beteiligung an der Ausübung des Jagdrechts.

§ 12.

Jagdpacht.

(1) Die Ausübung des Jagdrechts in seiner Gesamtheit kann an Dritte verpachtet werden. Ein Teil des Jagdausübungsrechts kann nicht Gegenstand eines Jagdpachtvertrages sein. Jedoch kann sich der Verpächter einen Teil der Jagdnutzung, der sich auf bestimmte Wildarten bezieht, vorbehalten.

(2) Die Verpachtung eines Teils eines Jagdbezirks ist nur zulässig, wenn sie mit der Erhaltung eines angemessenen Wildstandes sowohl auf dem verpachteten als auch auf dem verbleibenden Teil des Jagdbezirks im Einklang steht.

(3) Der Jagdpachtvertrag bedarf der Genehmigung der unteren Jagdbehörde. Er muß schriftlich abgeschlossen werden. Die Pachtzeit muß für Niederwildjagden mindestens 9 Jahre, für Hochwildjagden mindestens 12 Jahre betragen. Im Zweifelsfalle entscheidet die untere Jagdbehörde, ob eine Jagd Hochwild- oder Niederwildjagd ist.

(4) Pächter darf nur sein, wer mindestens 3 Jahre Inhaber eines Jahresjagdscheines im Gebiete des Großdeutschen Reiches gewesen ist und den Nachweis führt, daß er Mitglied eines von der obersten Jagdbehörde anerkannten Jägerverbandes ist. Die oberste Jagdbehörde kann Ausnahmen zulassen.

(5) Die Pachtverträge sind nach einem Muster abzuschließen, das die oberste Jagdbehörde aufstellt.

(6) Bei Verpachtung von Jagdbezirken, die unmittelbar an ein größeres Naturschutzgebiet angrenzen, kann das Protektorat Böhmen und Mähren die Anpachtung dieser Bezirke gegen einen ortsüblich angemessenen Pachtzins beanspruchen. Die Vorschrift des § 6, Abs. 3, zweiter und dritter Satz, findet entsprechende Anwendung.

měry jejich zúčastněných pozemků. Bližší ustanovení o rozdělení výtěžku a o uplatnění nároku budou vydána zvláštním nařízením.

TŘETÍ ODDÍL.

Účast třetích osob při výkonu práva myslivosti.

§ 12.

Pacht honitby.

(1) Výkon práva myslivosti ve svém celku může býtí propachtován třetím osobám. Předmětem smlouvy o propachtování honitby nemůže býtí část výkonu práva myslivosti. Propachtovatel si však může vyhradit z využití honitby část, vztahující se na určité druhy zvěře.

(2) Propachtování části honebního okrsku je přípustné jen tehdy, je-li v souladu s udržení přiměřeného stavu zvěře jak na propachtované, tak i na zbývající části honebního okrsku.

(3) Smlouva o propachtování honitby musí býtí schválena nižším mysliveckým úřadem. Musí býtí uzavřena písemně. Pachtovní doba musí činit pro honitby se zvěří drobnou nejméně 9 roků, pro honitby se zvěří vysokou nejméně 12 roků. V pochybnostech rozhodne nižší myslivecký úřad, je-li honitba honitbou se zvěří vysokou či se zvěří drobnou.

(4) Pachtýřem může býtí jen ten, kdo měl nejméně 3 roky roční honební lístek v území Velkoněmecké říše a prokáže, že je členem mysliveckého svazu uznaného nejvyšším mysliveckým úřadem. Nejvyšší myslivecký úřad může připustit výjimky.

(5) Pachtovní smlouvy je uzavřítí podle vzoru, který vydá nejvyšší myslivecký úřad.

(6) Při propachtování honebních okrsků, které přímo sousedí s větší přírodní rezervací, může Protektorát Čechy a Morava uplatňovat nárok na pacht těchto okrsků za pachtovné v místě přiměřené. Ustanovení § 6, odst. 3, věty druhé a třetí platí obdobně.

§ 13.

Mitpacht, Weiterverpachtung,
Unterverpachtung.

(1) Die Zahl der Jagdpächter, die nebeneinander auf einem Jagdbezirk zuzulassen sind (Mitpacht), kann beschränkt werden.

(2) Zur Gültigkeit eines Vertrages, wonach das Recht der Jagdausübung gegen Entgelt vom Jagdpächter auf einen anderen übergehen soll (Weiterverpachtung), ist die Genehmigung der unteren Jagdbehörde erforderlich, und zwar auch dann, wenn der erste Pächter dem Verpächter weiterhin aus dem Vertrage haftet. Der Genehmigung bedarf es auch, wenn ein anderer als Mitpächter neben dem Pächter jagdausübungsberechtigt werden soll.

(3) Ein Vertrag, wonach der Pächter entgeltlich das Jagdausübungsrecht auf einen anderen derart überträgt, daß der Verpächter in keine unmittelbare Rechtsbeziehung zu dem anderen tritt (Unterverpachtung), ist unbeschadet der Vorschrift des § 14, Abs. 2, zweiter Satz, nur mit Genehmigung der unteren Jagdbehörde und nur dann zulässig, wenn es im Pachtvertrag vorgesehen ist.

§ 14.

Jagderlaubnis.

(1) Der Jagdausübungsberechtigte kann einem Dritten (Jagdgast) eine Jagderlaubnis erteilen. Die Erteilung der Jagderlaubnis bedarf der Schriftform.

(2) Die entgeltliche Erteilung einer Jagderlaubnis und die sonstige Übertragung der Jagdausübung gegen Entgelt unterliegt denselben Beschränkungen wie die Unterverpachtung, sofern es sich nicht um eine vorübergehende Überlassung handelt. Die vorübergehende Überlassung der Jagdausübung gegen Entgelt wird im Wege der Ausführungsverordnung geregelt.

(3) Die untere Jagdbehörde kann aus Gründen der Jagdpflege oder der öffentlichen Sicherheit die unentgeltliche Ausstellung von Jagderlaubnisscheinen oder die sonstige unentgeltliche Beteiligung anderer an der Jagd von ihrer Genehmigung abhängig machen, beschränken oder ganz verbieten.

(4) Der Jagdgast darf ohne Begleitung des Jagdausübungsberechtigten die Jagd nur ausüben, wenn er den Erlaubnisschein des Jagdausübungsberechtigten bei sich führt.

§ 13.

Spolupacht, další propachtování a podpacht.

(1) Počet pachtýřů honitby, které lze současně připustiti na jednom honebním okrsku (spolupacht), může býti omezen.

(2) K platnosti smlouvy, podle které má právo výkonu myslivosti přejíti za plat s pachtýře honitby na někoho jiného (další propachtování), je potřebí schválení nižšího mysliveckého úřadu, a to i tehdy, když první pachtýř i nadále zůstává propachtovateli ze smlouvy zavázán. Schválení je i tehdy třeba, jestliže vedle pachtýře má býti někdo jiný jako spolupachtýř oprávněn k výkonu myslivosti.

(3) Smlouva, podle které pachtýř na někoho jiného převede výkon práva myslivosti za plat tak, že propachtovatel nevstoupí do přímého právního poměru k oné osobě (podpachtování), je bez újmy ustanovení § 14, odst. 2, věty druhé přípustná jen se schválením nižšího mysliveckého úřadu a jen tehdy, je-li na to v pachtovní smlouvě pamatováno.

§ 14.

Povolení k lovu.

(1) Oprávněný k výkonu myslivosti může udělití třetí osobě (loveckému hostu) povolení k lovu. Udělení tohoto povolení vyžaduje písemné formy.

(2) Udělení povolení k lovu za plat a jiné přenesení výkonu myslivosti za plat jsou podrobena týmž omezením jako podpacht, pokud nejde o přechodné přenechání. Přechodné přenechání výkonu myslivosti za plat upraví prováděcí nařízení.

(3) Nižší myslivecký úřad může z důvodů péče o myslivost nebo z důvodů veřejné bezpečnosti bezplatně vydávání povolenek k lovu anebo jinou bezplatnou účast jiných osob na lovu učiniti závislým na svém schválení, je omeziti nebo docela zakázati.

(4) Lovecký host smí vykonávati myslivost bez doprovodu oprávněného k výkonu myslivosti jen tehdy, má-li při sobě povolenku, kterou mu vydal oprávněný k výkonu myslivosti.

(5) Der Jagdgast ist nicht Jagdausübungsberechtigter im Sinne dieser Verordnung.

§ 15.

Nichtigkeit der Jagdverträge.

(1) Verträge, die gegen die §§ 12 bis 14 oder gegen die auf Grund dieser Vorschriften erlassenen Bestimmungen verstoßen, sind nichtig.

(2) Die untere Jagdbehörde ist befugt, dem Pächter für die Dauer eines über die Frage der Nichtigkeit eingeleiteten Rechtsstreits die Ausübung der Jagd zu untersagen und den Schutz und die Nutzung der Jagd durch einen von ihr bestellten Jäger vornehmen zu lassen.

§ 16.

Wechsel des Grundeigentümers.

(1) Der Veräußerer eines zu einem verpachteten Eigenjagdbezirk gehörenden Grundstücks ist verpflichtet, dem Jagdpächter von der Veräußerung unverzüglich Mitteilung zu machen. Der Erwerber eines verpachteten Eigenjagdbezirks oder von Teilen eines solchen, die die Mindestgröße eines Eigenjagdbezirks haben, tritt in die Rechte und Pflichten des Veräußerers gegenüber dem Jagdpächter ein. Erwerber und Pächter können jedoch den Jagdpachtvertrag mit halbjähriger Frist auf das Ende des Pachtjahres kündigen.

(2) Werden Grundflächen eines verpachteten gemeinschaftlichen Jagdbezirks veräußert, die allein oder mit angrenzenden Grundstücken des Erwerbers die für Eigenjagdbezirke vorgeschriebene Mindestgröße besitzen, so erlischt für diese Flächen der Pachtvertrag am Ende des Jagdjahres. Der Jagdvorsteher ist verpflichtet, von einem Flächenverlust des gemeinschaftlichen Jagdbezirks dem Jagdpächter unverzüglich Mitteilung zu machen.

§ 17.

Veränderungen des Jagdbezirks.

(1) Scheidet eine Grundfläche aus einem verpachteten Jagdbezirk aus, so ermäßigt sich der Pachtzins entsprechend der Größe der ausgeschiedenen bejagbaren Fläche.

(2) Tritt eine Grundfläche zu einem verpachteten Jagdbezirk hinzu, so erhöht sich der

(5) Lovecký host není oprávněným k výkonu myslivosti podle tohoto nařízení.

§ 15.

Neplatnost smluv o honbě.

(1) Smlouvy, které se přiči ustanovením §§ 12 až 14 nebo předpisům podle nich vydaným, jsou neplatné.

(2) Nižší myslivecký úřad může po dobu zahájené právní rozepře o neplatnost pachtovní smlouvy zakázati pachtýři výkon myslivosti a svěřiti ochranu a využití myslivosti myslivci jím ustanovenému.

§ 16.

Změna vlastníka pozemku.

(1) Zcizitel pozemku, náležejícího k propachtovanému vlastnímu honebnímu okrsku, je povinen zcizení oznámiti neprodleně pachtýři honitby. Nabyvatel propachtovaného vlastního honebního okrsku nebo takových jeho částí, které mají nejmenší výměru vlastního honebního okrsku, vstupuje vůči pachtýři honitby v práva a povinnosti zcizitele. Nabyvatel a pachtýř však mohou smlouvu o pachtu honitby vypovědět ke konci pachtovního roku s pololetní lhůtou.

(2) Zcizí-li se pozemky propachtovaného společenstevního honebního okrsku, které mají samy o sobě nebo spolu se sousedními pozemky nabyvatelovými nejmenší výměru předepsanou pro vlastní honební okrsky a utvoří-li se tak vlastní honební okrsek, zaniká co do zcizených pozemků smlouva o pachtu honitby koncem honebního roku. Honební starosta je povinen neprodleně oznámiti pachtýři honitby úbytek plochy společenstevního honebního okrsku.

§ 17.

Změny honebního okrsku.

(1) Vyloučí-li se z propachtovaného honebního okrsku nějaký pozemek, sníží se pachtovné přiměřeně k velikosti vyloučené honební plochy.

(2) Připojí-li se nějaký pozemek k propachtovanému honebnímu okrsku, zvýší se

Pachtzins entsprechend der Größe der hinzutretenden bejagbaren Fläche.

(3) Wenn der Jagdbezirk an bejagbarer Fläche um mehr als ein Fünftel größer oder kleiner geworden ist, so kann der Pächter den Vertrag mit halbjähriger Frist auf das Ende des Pachtjahres kündigen. Das gleiche gilt, wenn durch außergewöhnliche Veränderung der Benutzungsart und Benutzungsmöglichkeit des Reviers eine dauernde und so wesentliche Einschränkung der Jagdausübung herbeigeführt wird, daß mit Rücksicht auf die Veränderung der Grundlagen des Vertrages dem Pächter das Verbleiben im Vertragsverhältnis nicht zugemutet werden kann.

(4) Hört ein verpachteter Jagdbezirk infolge Ausscheidens einer Grundfläche auf, ein selbständiger Jagdbezirk zu sein, so erlischt der Pachtvertrag.

§ 18.

Tod des Jagdpächters.

(1) Stirbt der Pächter vor Ablauf der Pachtzeit, so kann der Erbe den Pachtvertrag mit halbjähriger Frist auf das Ende des Pachtjahres kündigen.

(2) Sind mehrere Erben vorhanden, so dürfen nur so viele von ihnen die Rechte aus dem Pachtvertrag ausüben, wie Pächter auf Grund des § 13, Abs. 1, zulässig sind. Jagdausübungsberechtigt sind in diesem Falle diejenigen Erben, die der unteren Jagdbehörde von den Miterben benannt werden. Wenn die Erben innerhalb einer von der unteren Jagdbehörde gesetzten Frist dieser weder Erben als Jagdausübungsberechtigte benennen, noch ihre Entschließung mitteilen, ob sie die Jagd selbst ausüben, weiterverpachten, unterverpachten oder durch einen angestellten Jäger ausüben lassen wollen, so erlischt der Pachtvertrag.

(3) Das Erlöschen einer juristischen Person steht dem Tode einer physischen Person gleich.

§ 19.

Erlöschen des Pachtvertrags.

(1) Außer dem Falle des § 18, Abs. 2, erlischt der Pachtvertrag, wenn der Pächter aus einem anerkannten Jägerverband (§ 56) ausgeschlossen wird, wenn ihm der Jagdschein nicht erteilt wird oder wenn er ihm entzogen wird. Die oberste Jagdbehörde kann Ausnahmen zulassen.

pachtovné přiměřeně k velikosti připojené honební plochy.

(3) Zvětší-li nebo zmenší-li se honební okrsek na honební ploše o více než jednu pětinu, může pachtýř smlouvu ke konci pachtovního roku s pololetní lhůtou vypovědět. Stejně platí, způsobí-li mimořádná změna ve způsobu a možnosti využití honbiště trvalé a tak podstatné omezení výkonu myslivosti, že nelze na pachtýři se zřetelem ke změně základů smlouvy žádati, aby ve smluvním poměru setrval.

(4) Přestane-li býti propachtovaný honební okrsek samostatným honebním okrskem, protože některý pozemek byl vyloučen, zaniká pachtovní smlouva.

§ 18.

Úmrtí pachtýře honitby.

(1) Zemře-li pachtýř před uplynutím pachtovního období, může dědic vypovědět pachtovní smlouvu s pololetní lhůtou ke konci pachtovního roku.

(2) Je-li dědiců několik, smí vykonávat práva z pachtovní smlouvy jen tolik z nich, kolik pachtýřů je přípustno podle § 13, odst. 1. Oprávnění k výkonu myslivosti jsou v tomto případě ti dědicové, kteří byli od spoludědiců označeni nižšímu mysliveckému úřadu. Neoznačí-li dědicové ve lhůtě stanovené nižším mysliveckým úřadem tomuto úřadu ani dědice jako oprávněné k výkonu myslivosti ani neoznámí své rozhodnutí, zda hodlají myslivost vykonávat sami, zda ji hodlají dále propachtovat, dají do podpachtu nebo dají vykonávat ustanoveným myslivcem, pachtovní smlouva zaniká.

(3) Zánik osoby právnické rovná se smrti osoby fyzické.

§ 19.

Zánik pachtovní smlouvy.

(1) Kromě případu § 18, odst. 2 pachtovní smlouva zaniká, bude-li pachtýř vyloučen z uznaného mysliveckého svazu (§ 56) nebude-li mu honební lístek vydán nebo bude-li mu odňat. Nejvyšší myslivecký úřad může připustiti výjimky.

(2) Erlischt der Pachtvertrag gemäß § 18, Abs. 2, oder gemäß Absatz 1, so hat der Pächter die Kosten der erneuten Verpachtung zu tragen.

(3) Ungeachtet des Erlöschens des Vertrags bleibt der Pächter verpflichtet, den Pachtzins über die Vertragsdauer hinaus bis zu dem Zeitpunkt weiter zu bezahlen, zu dem die Jagd erneut verpachtet wird oder angemessen verpachtet werden könnte. Diese Verpflichtung erlischt sechs Monate nach Ablauf des Vertrags.

§ 20.

Kündigung des Pachtvertrags.

(1) Der Verpächter kann den Pachtvertrag vor Ablauf der Pachtzeit fristlos kündigen, wenn der Pächter:

a) wiederholt oder gröblich gesetzlichen oder vertraglichen Bestimmungen über die Ausübung der Jagd zuwiderhandelt,

b) mit der Bezahlung des Pachtzinses nach vorheriger Zahlungsaufforderung länger als 3 Monate in Verzug ist.

(2) Der Verpächter kann den Pachtvertrag mit halbjähriger Frist zum Ende des Pachtjahres kündigen, wenn der Pächter mit der Erfüllung einer rechtskräftig festgestellten Verpflichtung zum Ersatz des Wild- oder Jagdschadens auf einem zum Jagdbezirk gehörigen Grundstück länger als 3 Monate in Verzug ist.

(3) Im Falle einer Kündigung gemäß Absatz 1 oder Absatz 2 hat der Pächter die Kosten der erneuten Verpachtung zu tragen. Im Falle des Absatzes 1 gilt außerdem für die Verpflichtung des Pächters zur Weiterzahlung des Pachtzinses die Bestimmung des § 19, Abs. 3, entsprechend.

(4) Der Pächter kann außer den Fällen des § 17, Abs. 3, den Pachtvertrag mit halbjähriger Frist zum Ende des Pachtjahres auch dann kündigen, wenn er durch amtsärztliches Zeugnis nachweist, daß er wegen körperlicher oder geistiger Mängel zur Ausübung der Jagd dauernd unfähig ist.

(5) Die halbjährige Kündigungsfrist zum Ende des Pachtjahres gilt auch in den Fällen der §§ 25 und 26 der Konkursordnung.

(2) Zankne-li pachtovní smlouva podle § 18, odst. 2 nebo podle odstavce 1, nahradí pachtýř náklady nového propachtování.

(3) Nehledíc k zániku smlouvy zůstává pachtýř povinen platiti pachtovné dále až do doby, kdy se honitba znovu propachtuje nebo kdy by mohla býti přiměřeně propachtována. Tato povinnost zaniká šest měsíců po zániku smlouvy.

§ 20.

Výpověď pachtovní smlouvy.

(1) Propachtovatel může pachtovní smlouvu před uplynutím pachtovní doby zrušiti bez dodržení výpovědní lhůty, jestliže pachtýř:

a) opětovně nebo hrubě jedná proti zákonným nebo smluvním ustanovením o výkonu myslivosti,

b) po předchozí výzvě k placení je déle než 3 měsíce v prodlení s placením pachtovného.

(2) Propachtovatel může vypovědět pachtovní smlouvu s pololetní lhůtou ke konci pachtovního roku, je-li pachtýř déle než 3 měsíce v prodlení se splněním povinnosti k náhradě škody způsobené zvěří nebo honbou na pozemku, náležejícím k honebnímu okrsku, která mu byla pravoplatně uložena.

(3) V případě výpovědi podle odstavce 1 nebo odstavce 2 nahradí náklady nového propachtování pachtýř. V případě odstavce 1 platí kromě toho pro povinnost pachtýřovu k dalšímu placení pachtovného obdobně ustanovení § 19, odst. 3.

(4) Pachtýř může, kromě případů § 17, odst. 3, vypovědět pachtovní smlouvu s pololetní lhůtou ke konci pachtovního roku i tehdy, prokáže-li vysvědčením úředního lékaře, že je pro tělesný nebo duševní neduh trvale neschopen k výkonu myslivosti.

(5) Pololetní výpovědní lhůta ke konci pachtovního roku platí také v případech §§ 25 a 26 konkursního řádu.

§ 21.

Rechtsstellung der Mitpächter.

(1) Die Mitpächter haften dem Verpächter gegenüber aus dem Pachtvertrag als Gesamtschuldner zur ungeteilten Hand. Sind an einem Pachtvertrag, der im Verhältnis zu einem Pächter gekündigt oder erloschen ist, mehrere Mitpächter beteiligt, so kann der Verpächter den Pachtvertrag auch den übrigen Mitpächtern zu dem Zeitpunkt kündigen, in dem die Verpflichtung des ausgeschiedenen Mitpächters spätestens erlischt. Der Verpächter muß unverzüglich kündigen, nachdem der Vertrag im Verhältnis zu dem ausscheidenden Mitpächter gekündigt oder erloschen ist.

(2) Macht der Verpächter von dem ihm nach Absatz 1 zustehenden Kündigungsrecht keinen Gebrauch, so vermindert sich die Haftung der verbleibenden Mitpächter aus dem Vertrag entsprechend dem Anteil des ausgeschiedenen Mitpächters.

VIERTER ABSCHNITT.

Jagdschein.

§ 22.

Allgemeines.

(1) Wer die Jagd ausübt, muß einen auf seinen Namen lautenden, mit einem Paßbild aus neuester Zeit versehenen, im Protektorat Böhmen und Mähren gültigen Jagdschein mit sich führen und diesen auf Verlangen den öffentlichen Sicherheitsorganen sowie den Jagdschutzberechtigten vorzeigen.

(2) Der Jagdschein für das Protektorat Böhmen und Mähren wird von der unteren Verwaltungsbehörde als Jahresjagdschein für ein ganzes Jagdjahr (1. April bis 31. März) oder als Tagesjagdschein für fünf aufeinanderfolgende Tage erteilt.

(3) Der Protektoratsjagdschein gilt im ganzen Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren. Die Gültigkeit von Reichsjahresjagdscheinen im Protektorat Böhmen und Mähren bleibt besonderer Regelung vorbehalten.

(4) Die Erteilung eines Protektoratsjagdscheines kann davon abhängig gemacht werden, daß der Bewerber eine Jägerprüfung bestanden hat.

§ 21.

Právní postavení spolupachtýřů.

(1) Spolupachtýři odpovídají propachtovateli z pachtovní smlouvy jako solidární rukou společnou a nerozdílnou. Je-li na pachtovní smlouvě zúčastněno několik spolupachtýřů a smlouva se vůči jednomu pachtýři vypoví nebo zanikne, může propachtovatel pachtovní smlouvu vypovědět i vůči ostatním spolupachtýřům ke dni ke kterému nejpozději zanikne povinnost vyloučeného spolupachtýře. Propachtovatel musí dáti výpověď neprodleně, jakmile smlouva byla vypověděna nebo zanikla v poměru k spolupachtýři, který má býti vyloučen.

(2) Nepoužije-li propachtovatel práva výpovědi, které mu přísluší podle odstavce 1, zmenšuje se závazek zbývajících spolupachtýřů ze smlouvy přiměřeně k podílu vyloučeného spolupachtýře.

ČTVRTÝ ODDÍL.

Honební lístek.

§ 22.

Všeobecně.

(1) Kdo vykonává myslivost, musí s sebou nositi honební lístek, platný v Protektorátě Čechy a Morava, znějící na jeho jméno, opatřený podobenkou z poslední doby, a ukázati jej na požádání veřejným bezpečnostním orgánům, jakož i oprávněným k ochraně myslivosti.

(2) Honební lístek pro Protektorát Čechy a Morava vydává nižší myslivecký úřad jako roční honební lístek na celý honební rok (1. duben až 31. březen) anebo jako denní honební lístek na pět po sobě jdoucích dnů.

(3) Protektorátní honební lístek platí na celém území Protektorátu Čechy a Morava. Platnost říšských honebních lístků v Protektorátu Čechy a Morava vyhrazuje se zvláštní úpravě.

(4) Vydání protektorátního honebního lístku může býti učiněno závislým na vykonání myslivecké zkoušky uchazečem.

(5) Der Jahresjagdschein kann gleichzeitig Waffenschein sein.

(6) Die Gültigkeit der vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung ausgestellten Jagdscheine wird durch besondere Regierungsverordnung geregelt.

§ 23.

Wem der Jagdschein versagt werden muß.

(1) Der Jagdschein muß versagt werden:

1. Personen, die nicht als unbedenklich gelten;
2. Personen, die noch nicht 14 Jahre alt sind;
3. Personen, die entmündigt sind;
4. Personen, die wegen körperlicher oder geistiger Gebrechen unfähig sind, ein Jagdgewehr sicher zu führen;

5. Personen, deren bisheriges Verhalten besorgen läßt, daß sie die Schußwaffe unvorsichtig führen;

6. Personen, denen der Jagdschein entzogen ist, während der Dauer der Entziehung (§ 58, Abs. 2);

7. Personen, die zu einer Zuchthaus- oder schweren Kerkerstrafe rechtskräftig verurteilt oder die unter Polizeiaufsicht gestellt worden sind, ferner Personen, denen die bürgerlichen Ehrenrechte aberkannt oder die zum Verluste des Gemeindewahlrechtes verurteilt worden sind, wenn seit Verbüßung, Erlass oder Verjährung der Strafe oder seit dem Zeitpunkte, bis zu dem die Polizeiaufsicht, der Verlust der bürgerlichen Ehrenrechte oder der Verlust des Gemeindewahlrechtes gewährt hat, noch nicht 10 Jahre verflossen sind;

8. Personen, die keine ausreichende Jagdhaftpflichtversicherung nachweisen;

9. Juden, einschließlich der Geltungsjuden;

10. Personen, die wegen vorsätzlicher Straftaten wider Leib und Leben, wegen Widerstands oder Gewalttätigkeit gegen öffentlichrechtliche Organe einschließlich der jagdschutzberechtigten Personen oder wegen vorsätzlicher Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften über das Waffen-, Munitions- und Sprengmittelwesen rechtskräftig verurteilt worden sind.

(2) Der Tagesjagdschein muß außer den Fällen des Absatzes 1 Personen versagt werden, die keinen entsprechenden Waffenschein besitzen.

(5) Roční honební lístek může být zároveň zbrojním pasem.

(6) Platnost honebních lístků vydaných před účinností tohoto nařízení upraví zvláštní vládní nařízení.

§ 23.

Kom u musí být honební lístek odepřen.

(1) Honební lístek musí být odepřen:

1. osobám, proti kterým jsou námítky,
2. osobám, kterým ještě není 14 let,
3. osobám zbaveným svéprávnosti,
4. osobám, které pro tělesné nebo duševní vady nejsou způsobilé bezpečně ovládati pušku,
5. osobám, jejichž dosavadní chování vzbuzuje obavy, že budou zacházeti neopatrně se střelnou zbraní,
6. osobám, kterým byl odňat honební lístek, po dobu odnětí (§ 58, odst. 2),

7. osobám pravoplatně odsouzeným k trestům káznice, těžkého žaláře nebo žaláře anebo postaveným pod policejní dozor, dále osobám, kterým byla odňata čestná práva občanská nebo které byly odsouzeny ke ztrátě volebního práva do obcí, jestliže od vykonání, prominutí nebo promlčení výkonu trestu nebo ode dne, do kdy trval policejní dozor nebo ztráta čestných práv občanských nebo ztráta volebního práva do obcí, neuplynulo dosud 10 let,

8. osobám, které neprokáží dostatečné pojištění proti následkům odpovědnosti z výkonu myslivosti,

9. židům včetně osob pokládaných za židy,

10. osobám, které byly pravoplatně odsouzeny pro úmyslné trestné činy proti bezpečnosti těla a života, pro zprotvění nebo násilí na veřejnoprávních orgánech, počítajíc v to osoby oprávněné k ochraně myslivosti, nebo pro úmyslné jednání proti předpisům o zbraních, střelivu a traskavinách.

(2) Denní honební lístek musí být odepřen kromě případů odstavce 1 osobám, které nemají řádný zbrojní pas.

§ 24.

Wem der Jagdschein versagt werden kann.

Der Jagdschein kann insbesondere versagt werden:

1. Personen, die noch nicht 18 Jahre alt sind;

2. Personen, die wegen Diebstahls, Wilderns oder Besitzes von Wildereigerät, wegen Unterschlagung, wegen Teilnahme an Diebstahl oder Unterschlagung, Hehlerei, Betrugs, einer fahrlässigen mittels einer Schusswaffe begangenen Straftat oder wegen einer fahrlässigen Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften über das Waffen-, Munitions- und Sprengmittelwesen rechtskräftig verurteilt worden sind;

3. Personen, die wegen Fälschung eines Jagdscheines oder Jagderlaubnisscheines rechtskräftig verurteilt worden sind;

4. Personen, die in den letzten fünf Jahren wegen Forst- oder Felddiebstahls, einer nach sonstigen Vorschriften über Wald- und Feldfrevel strafbaren Handlung, einer Zuwiderhandlung gegen jagdbehördliche oder zum Schutz von Tierarten erlassene Vorschriften oder wegen Tierquälerei gerichtlich oder im Verwaltungsverfahren rechtskräftig verurteilt worden sind;

5. Personen, die im Großdeutschen Reich keinen Wohnsitz haben;

6. Personen, die nicht die deutsche Staatsangehörigkeit oder die Protektoratsangehörigkeit besitzen;

7. Personen, die das Ansehen der Gesamtheit der Jäger gefährden oder gegen die Bedenken jagdlicher Art bestehen;

8. Personen, gegen die ein Ehrengerichtungsverfahren oder ein Strafverfahren gerichtlich anhängig ist, sofern bei einer Verurteilung der Jagdschein versagt werden muß oder kann.

§ 25.

Jugendjagdschein.

(1) Personen, die noch nicht 21 Jahre alt sind, kann ein Jugendjagdschein erteilt werden. Dieser Jagdschein berechtigt nur zur Ausübung der Jagd in Begleitung des Erziehungsberechtigten oder einer von dem Erziehungsberechtigten schriftlich beauftragten Aufsichtsperson; er berechtigt nicht zur Teilnahme an Gesellschaftsjagden.

§ 24.

Komu může býti honební lístek odepřen.

Honební lístek může býti odepřen zejména:

1. osobám, kterým ještě není 18 let,

2. osobám, které byly pravoplatně odsouzeny pro krádež, pytláctví nebo držení pytláckého náčiní, pro zpronevěru, podílíctví na krádeži nebo na zpronevěře, přechovávání, podvod, pro trestný čin spáchaný z nedbalosti střelnou zbraní nebo pro jednání z nedbalosti proti předpisům o zbraních, střelivu a třaskavinách,

3. osobám, které byly pravoplatně odsouzeny pro padělání honebního lístku nebo povolenky k lovu,

4. osobám, které byly v posledních pěti letech pravoplatně odsouzeny soudem nebo v řízení správním pro lesní nebo polní krádež, pro jednání trestné podle jiných předpisů o lesním a polním pachu, pro jednání proti předpisům na ochranu myslivosti nebo na ochranu druhů zvířat, nebo pro týrání zvířat,

5. osobám, které nemají bydliště na území Velkoněmecké říše,

6. osobám, které nemají německou státní nebo protektorátní příslušnost,

7. osobám, které ohrožují čest myslivectva nebo proti kterým jsou námitky rázu myslivectvého,

8. osobám, proti kterým se vede řízení u čestného soudu nebo soudní řízení trestní, pokud při odsouzení honební lístek musí nebo může býti odepřen.

§ 25.

Honební lístek pro mladistvé.

(1) Osobám, kterým ještě není 21 let, může býti vydán honební lístek pro mladistvé. Tento honební lístek opravňuje jen k výkonu myslivosti za doprovodu osoby, oprávněné k výchově nebo za dozoru osoby, písemně pověřené od osoby oprávněné k výchově; neopravňuje k účasti na společných honech.

(2) Personen, die das 14. Lebensjahr vollendet haben, aber noch nicht 16 Jahre alt sind, darf nur ein Jugendjagdschein erteilt werden.

§ 26.

Entziehung des Jagdscheines.

Wenn Tatsachen, bei denen der Jagdschein zu versagen ist, erst nach Erteilung des Jagdscheines eintreten, oder der Behörde, die den Jagdschein erteilt hat, bekannt werden, so ist diese Behörde in den Fällen des § 23 und des § 25, Abs. 2, verpflichtet und in den Fällen des § 24 und des § 25, Abs. 1, berechtigt, ihn für ungültig zu erklären und einzuziehen.

§ 27.

Jagdscheingebühren.

(1) Für die Erteilung eines Jagdscheines wird eine Abgabe für Amtshandlungen in Verwaltungssachen eingehoben.

(2) An Forstbeamte und -angestellte, Berufsjäger und in anerkannter forstlicher oder jagdlicher Ausbildung befindliche Personen können Jagdscheine abgabefrei erteilt werden.

FÜNFTER ABSCHNITT.

Besondere Rechte und Pflichten bei der Jagdausübung.

§ 28.

Wegerecht.

Wer die Jagd ausübt, aber das Jagdrevier nicht auf einem zum allgemeinen Gebrauch bestimmten Weg oder nur auf einem nicht zumutbaren Umweg erreichen kann, ist zum Betreten fremden Jagdbezirks in Jagdausrüstung auch auf einem nicht zum allgemeinen Gebrauch bestimmten Wege (Jägernotweg) befugt; diesen Weg bestimmt nötigenfalls die untere Verwaltungsbehörde. Bei Benutzung des Notwegs dürfen Schusswaffen nur ungeladen und in einem Überzug oder mit verbundenem Schloß, Hunde nur an der Leine mitgeführt werden. Der Eigentümer des Grundstücks, über das der Notweg führt, kann eine angemessene Anerkennungsgebühr verlangen, die auf Antrag eines der Beteiligten die untere Verwaltungsbehörde festsetzt.

(2) Osobám, které dokonaly 14. rok věku, nedosáhly však ještě 16. roku, smí býti vydán jen honební lístek pro mladistvé.

§ 26.

Odnětí honebního lístku.

Jestliže skutečnosti, za kterých je honební lístek odepřítí, nastanou teprve po vydání honebního lístku anebo se úřad, který honební lístek vydal, o nich doví, je tento úřad v případech § 23 a § 25, odst. 2 povinen a v případech § 24 a § 25, odst. 1 oprávněn prohlásiti honební lístek za neplatný a odejmouti jej.

§ 27.

Dávky za honební lístky.

(1) Za vydání honebního lístku vybírá se dávka za úřední úkony ve věcech správních.

(2) Lesním úředníkům a zřízencům, myslivcům z povolání a osobám v řádném lesnickém nebo mysliveckém školení mohou býti vydávány honební lístky bezplatně.

PÁTÝ ODDÍL.

Zvláštní práva a povinnosti při výkonu myslivosti.

§ 28.

Právo cesty.

Kdo vykonává myslivost, ale nemá přístup k honbišti po cestě určené k obecnému užívání; anebo jen s přílišnou oklikou, je oprávněn vstoupiti s loveckou výzbrojí na cizí honební okrsek také po cestě, která není určena k obecnému užívání (nutná myslivecká cesta); tuto cestu určí, je-li třeba, nižší správní úřad. Při užívání nutné cesty smějí býti nošeny střelné zbraně jen nenabitě a v pouzdře nebo se zavázaným zámekem, psi musí býti voděni jen na šnůře. Vlastník pozemku, přes který vede nutná cesta, může požadovati přiměřený uznávací poplatek, který stanoví na návrh jednoho z účastníků nižší správní úřad.

§ 29.

Jagdeinrichtungen.

(1) Der Jagdausübende darf auf dem Jagdbezirk besondere Anlagen, wie Futterplätze, Ansitze und Jagdhütten nur mit Zustimmung des Grundeigentümers errichten. Der Eigentümer ist verpflichtet, die Zustimmung zu erteilen, wenn ihm die Duldung der Anlage zugemutet werden kann und er eine angemessene Entschädigung erhält, die auf Antrag eines der Beteiligten die untere Verwaltungsbehörde festsetzt.

(2) In gemeinschaftlichen Jagdbezirken sind die nach Absatz 1 errichteten Anlagen dem Jagdnachfolger auf sein Verlangen gegen angemessene Entschädigung zu überlassen. Kommt es nicht zur Einigung, so entscheidet im außerstreitigen Verfahren das Bezirksgericht, in dessen Sprengel der Jagdbezirk ganz oder zum größten Teil liegt.

(3) Das Besteigen von Kanzeln und Hochsitzen, das Betreten von Schirmen, Ansitzen und Jagdhütten und die sonstige Benutzung von Jagdanlagen ist für unbefugte Personen verboten.

§ 30.

Krankgeschossenes Schalenwild.

(1) Wechselt beschossenes Schalenwild auf einen benachbarten Jagdbezirk, so hat der Schütze den Anschuß und die Stelle des Überwechsels nach Möglichkeit kenntlich zu machen. Außerdem hat er das Überwechseln dem Jagdausübungsberechtigten des Nachbarjagdbezirks oder dessen Vertreter unverzüglich zu melden. Für die Nachsuche hat er sich selbst oder eine mit den Vorgängen betraute Person zur Verfügung zu stellen.

(2) Dieselbe Pflicht hat der Jagdausübungsberechtigte, sobald er vom Überwechseln beschossenen Schalenwildes Kenntnis erlangt. Die Meldepflicht besteht auch beim Überwechseln beschossenen Schalenwildes auf benachbarte Jagdbezirke der an das Protektorat Böhmen und Mähren angrenzenden Gebiete des Großdeutschen Reiches.

§ 31.

Wildfolge.

(1) Die Verfolgung krankgeschossenen Schalenwildes auf fremden Jagdbezirk (§ 30) ist nur auf Grund besonderer schriftlicher Vereinbarung zulässig.

§ 29.

Lovecká zařízení.

(1) Kdo vykonává myslivost, smí v honebním okrsku zřizovati zvláštní zařízení, jako krmelce, posedy a lovecké chaty, jen se souhlasem vlastníka pozemku. Vlastník je povinen dáti souhlas, lze-li na něm žádati, aby zařízení trpěl, a dostane-li přiměřené odškodnění, které stanoví na návrh jednoho z účastníků nižší správní úřad.

(2) Ve společenstevních honebních okrscích je zařízení zřízená podle odstavce 1 přenechati nástupci v myslivosti, žádá-li o to, za přiměřené odškodnění. Nedojde-li k dohodě, rozhodne v nesporném řízení okresní soud, v jehož obvodu leží honební okrsek nebo převážná jeho část.

(3) Nepovolaným osobám je zakázáno vystupovati do vysokých posedů, vstupovati do záštít, posedů a loveckých chat a jinak užívati loveckých zařízení.

§ 30.

Postřelená zvěř spárkatá.

(1) Přejde-li postřelená zvěř spárkatá do sousedního honebního okrsku, má střelec podle možnosti zřetelně označiti místo nástřelu a přechodu zvěře. Kromě toho má přechod zvěře neprodleně ohlásiti oprávněnému k výkonu myslivosti v sousedním honebním okrsku nebo jeho zástupci. K dohledávce má nabídnouti buď sám sebe nebo osobu, která případ zná.

(2) Stejnou povinnost má oprávněný k výkonu myslivosti, jakmile se o přechodu postřelené zvěře spárkaté doví. Povinnost ohlašovací je také při přechodu postřelené zvěře spárkaté do sousedních honebních okrsků na území Velkoněmecké říše hraničících s Protektorátem Čechy a Morava.

§ 31.

Sledování zvěře.

(1) Sledovati postřelenou zvěř spárkatou do cizího honebního okrsku (§ 30) jest přípustné jen na základě zvláštního písemného ujednání.

(2) Ist für Wildfolge nichts anderes vereinbart, so gelten folgende Vorschriften:

a) Wird ein Stück Schalenwild krankgeschossen und wechselt es über die Grenze, verwendet es aber in Sichtweite, so ist der Erleger berechtigt, ohne vorherige Benachrichtigung des benachbarten Jagdausübungsberechtigten oder dessen Vertreters das Stück an Ort und Stelle aufzubrechen und zu versorgen. Das Fortschaffen des Stückes ist nicht zulässig. Die Benachrichtigung hat unverzüglich zu erfolgen. Bestehen keine anderen Vereinbarungen, so gehört der Kopfschmuck dem Erleger und das Wildbret dem an dem Fundort Jagdausübungsberechtigten.

b) Wechselt ein krankgeschossenes Stück Schalenwild über die Grenze, ohne in Sichtweite zu verenden, so sind der Anschuß und die Stelle des Überwechslens kenntlich zu machen; im übrigen aber ist gemäß § 30 zu verfahren. Kommt das Stück auf der Nachsuche zur Strecke, so gelten die Bestimmungen unter lit. a). Wird die Nachsuche aufgegeben, so hat der Schütze keinerlei Anrecht mehr. Wird die Nachsuche wegen Dunkelheit oder ungünstiger Witterung abgebrochen, aber am nächsten Morgen oder bei Eintritt günstiger Witterung unverzüglich wieder aufgenommen, so gilt sie nicht als aufgegeben.

(3) Eine Schußwaffe darf bei Überschreiten der Grenze nicht mitgeführt werden, sofern die schriftliche Wildfolgevereinbarung dies nicht ausdrücklich vorsieht.

§ 32.

Wildseuchen.

(1) Tritt eine Wildseuche auf, so hat dies der Jagdausübungsberechtigte unverzüglich der unteren Jagdbehörde anzuzeigen. Die untere Jagdbehörde erläßt nach Anhören des zuständigen beamteten Tierarztes die zur Bekämpfung der Seuche erforderlichen Anweisungen an die Jagdausübungsberechtigten.

(2) Beim Auftreten von Viehseuchen, die nachweislich durch Wild oder Menschen übertragen werden können, oder von Krankheiten, die auf den Menschen übertragbar sind, treffen die zuständigen Behörden die erforderliche Maßnahme zur Bekämpfung der Krankheiten beim Wild im Einvernehmen mit den Jagdbehörden.

(2) Není-li o sledování zvěře ujednáno něco jiného, platí tato ustanovení:

a) bude-li postřelen kus spárkaté zvěře a přejde-li přes hranici, avšak zhasne v dohledu, je střelec oprávněn, aniž napřed uvědomí sousedního oprávněného k výkonu myslivosti nebo jeho zástupce, kus na místě vyvrhnout a ošetřit. Odklidit kus není přípustné. Uvedomení se má státi neprodleně. Není-li jiných ujednání, patří trofej střelci a zvěřina tomu, kdo je oprávněn k výkonu myslivosti na místě nálezu;

b) přejde-li kus spárkaté zvěře přes hranici, aniž zhasne v dohledu, je zřetelně označiti nástřel a místo přechodu; jinak se však postupuje podle § 30. Přejde-li kus při dohledávce na výřad, platí ustanovení pod písm. a). Bude-li od dohledávky upuštěno, nemá střelec žádný nárok. Bude-li dohledávka přerušena pro tmou nebo pro nepříznivé počasí, a bude-li v ní pokračováno příštího rána nebo za příznivého počasí, nemá se za to, že bylo od ní upuštěno.

(3) Při překračování hranic nesmí býti střelná zbraň vzata s sebou, pokud to písemně ujednání o sledování zvěře výslovně nedovoluje.

§ 32.

Nákazy zvěře.

(1) Objeví-li se nákaza zvěře, musí to oprávněný k výkonu myslivosti neprodleně oznámit nižšímu mysliveckému úřadu. Nižší myslivecký úřad vydá po slyšení příslušného veterináře osobám oprávněným k výkonu myslivosti pokyny potřebné k potírání nákazy.

(2) Objeví-li se dobytčí nákazy, které prokazatelně mohou býti přenášeny zvěří nebo lidmi, nebo nemoci, které jsou přenosné na lidi, učiní příslušné úřady potřebné opatření k potírání nákaz zvěře v dohodě s mysliveckými úřady.

§ 33.

Wildfütterung.

(1) Der Jagdausübungsberechtigte ist verpflichtet, in der Notzeit für angemessene Wildfütterung zu sorgen.

(2) Kommt der Jagdausübungsberechtigte dieser Verpflichtung trotz Aufforderung durch die untere Jagdbehörde nicht nach, so kann diese die Fütterung auf seine Rechnung selbst vornehmen lassen.

(3) Wird festgestellt, daß infolge Verschuldens des Jagdausübungsberechtigten Wild in Not gerät, so kann die untere Jagdbehörde den Abschluß an Schalenwild herabsetzen und den Abschluß an Niederwild für eine bestimmte Zeit sperren.

§ 34.

Jagdhundhaltung.

Für größere Jagdbezirke kann dem Jagdausübungsberechtigten die Verpflichtung auferlegt werden, Jagdhunde zu halten.

SECHSTER ABSCHNITT.

Jagdeinschränkungen.

§ 35.

Sachliche Verbote.

(1) Es ist verboten:

1. Der Schrot- und Postenschuß und der Schuß mit gehacktem Blei, auch als Fangschuß, auf Schalenwild,

2. auf Schalenwild mit Randfeuerpatronen oder mit Patronen zu schießen, deren Hülsen kürzer als 40 mm sind,

3. die Lappjagd jeder Art innerhalb einer Zone von 300 m von der Jagdbezirksgränze (für die Jagd auf Füchse können Ausnahmen hiervon gestattet werden), die Jagd durch Abklingeln der Felder und die Treibjagd bei Mondschein,

4. Federwild zur Nachtzeit nachzustellen; das Verbot erfaßt nicht die Jagd auf Gänse, Enten, Schnepfen, den Auer- und Birkhahn, auch nicht auf Fischreiher und Fischadler, Möwen und Taucher auf künstlichen Fischteichen,

5. das Verwenden künstlicher Lichtquellen beim Fang oder Erlegen von Wild aller Arten,

6. Belohnungen für den Abschluß oder Fang von Raubvögeln auszusetzen, zu bezahlen oder zu empfangen; Anweisungen der Jagd- oder

§ 33.

Krmení zvěře.

(1) Oprávněný k výkonu myslivosti je povinen starati se v době nouze o přiměřené krmení zvěře.

(2) Nesplní-li oprávněný k výkonu myslivosti tuto povinnost přes výzvu nižšího mysliveckého úřadu, může tento úřad obstarati krmení sám na jeho účet.

(3) Zjistí-li se, že zvěř zaviněním oprávněného k výkonu myslivosti trpí nouzí, může nižší myslivecký úřad snížit odstřel zvěře spárkaté a zastaviti na určitou dobu odstřel zvěře drobné.

§ 34.

Držení loveckých psů.

Pro větší honební okrsky může býti uložena oprávněnému k výkonu myslivosti povinnost držeti lovecké psy.

ŠESTÝ ODDÍL.

Omezení lovu.

§ 35.

Věcné zákazy.

(1) Je zakázáno:

1. střílet na zvěř spárkatou broky, běhounky a sekaným olovem, i když jde o ránu dostřelnou,

2. střílet na zvěř spárkatou náboji s okrajovým zápalem nebo náboji, jejichž dutinka je kratší než 40 mm,

3. honiti se zradidly jakéhokoli druhu v pásmu 300 m od hranic honebního okrsku (pro lov lišek mohou býti dovoleny výjimky), honiti se zvonky na polích a nadháněti při měsíčním světle,

4. loviti zvěř pernatou za noci; zákaz se nevztahuje na lov hus, kachen, sluk, tetřeva a tetřívka a na umělých rybnících na lov volavky popelavé, říčního orla, racků a potáplic,

5. používat umělých zdrojů světla k chytání nebo k složení všeliké zvěře,

6. vypisovati, vypláceti nebo přijímati odměny za odstřel nebo chytání dravců; pokyny vydané oprávněnými k myslivosti nebo

Fischereiberechtigten an ihre Beauftragten werden hierdurch nicht berührt,

7. Saufänge, Fang- und Fallgruben ohne Genehmigung der unteren Jagdbehörde anzulegen oder zu betreiben,

8. ohne Genehmigung der unteren Jagdbehörde wilde Enten in Kojen (Entenfängen) zu fangen,

9. Schlingen oder Tellereisen jeder Art, in denen sich Wild fangen kann, aufzustellen,

10. Fanggeräte zu verwenden, die auf Pfählen, Bäumen, anderen aufragenden Gegenständen oder auf Bodenerhebungen angebracht sind; dies gilt nicht für das Fangen auf künstlichen, intensiv bewirtschafteten Fischteichen und für die Verwendung von nach Z. 13 nicht verbotenen Vogelfanggeräten,

11. scharfgeladene Selbstschüsse aufzustellen,

12. in Notzeiten Schalenwild in einem Umkreise bis 200 m von den Futtertrüben zu erlegen; in begründeten Fällen können für den Abschluß kranken Wildes von der unteren Jagdbehörde Ausnahmen zugelassen werden,

13. Vogelfanggerät zu verwenden, das die Vögel weder unversehrt fängt noch sofort tötet,

14. die Jagd von Luftfahrzeugen aus auszuüben,

15. die Hetz- und Treibjagd oder die Beteiligung an solchen Jagden an gesetzlichen Sonn- und Feiertagen während der ortsüblichen Zeit des Hauptgottesdienstes, sofern hierdurch der Gottesdienst unmittelbar gestört wird,

16. jagdbare Tiere zu vergiften, mit Ausnahme des Vergiftens von Krähen, Elstern und Eichelhähern mittels Phosphorteigs in geschlossenen Eiern,

17. die Brackenjagd auf Jagdbezirken von weniger als 1000 ha Fläche auszuüben,

18. bei der Ausübung der Jagd Wild unnötig zu quälen,

19. die nach den Z. 9 und 13 nicht zulässigen Fanggeräte feilzubieten.

(2) Die vorstehenden Verbote können von der obersten Jagdbehörde erweitert oder eingeschränkt werden.

§ 36.

Örtliche Verbote.

(1) An Orten, an denen die Jagd die öffentliche Ruhe, Ordnung und Sicherheit stören oder das Leben von Menschen gefährden würde, darf nicht gejagt werden.

k rybářství jejich zmocněncům zůstávají tím nedotčeny,

7. bez dovození nižšího mysliveckého úřadu zřizovati nebo v provozu udržovati lapáky na černou zvěř, chytací a padací jámy,

8. bez dovození nižšího mysliveckého úřadu chytati divoké kachny v kačenárnách (kachní lapáky),

9. klásti oka nebo talířová železa jakéhokoli druhu, do kterých by se mohla chytiti zvěř,

10. užívati lapacích zařízení, umístěných na kůlech, na stromech, na jiných vyčnívajících předmětech nebo na vyvýšeninách půdy; to neplatí pro chytání na umělých, intensivně obhospodařených rybnících a pro užití zařízení na lapání ptactva, která nejsou zakázána podle č. 13,

11. klásti ostře nabitě samostřily,

12. v čas nouze složit zvěř spárkatou v okruhu 200 m od krmelců; nižší myslivecký úřad může v odůvodněných případech výjimečně povolití odstřel nemocné zvěře,

13. užívati zařízení na lapání ptactva, která ani nelapí ptactvo neporušené, ani je hned neusmrtí,

14. vykonávati lov s letadel,

15. štváti a nadháněti zvěř nebo se účastniti na takových lovech o nedělích a svátcích zákonem uznaných, a to po dobu hlavních služeb božích v místě obvyklou, pokud by se tím služby boží přímo rušily,

16. otravovati lovnou zvěř, vyjímajíc otravování vran, strak a sojek fosforečným těstem v uzavřených vejcích,

17. vykonávati honbu s brakýři v honebním okrsku pod 1000 ha plochy,

18. při lovu zvěř bez potřeby trápit,

19. nabízet ke koupi lapací zařízení, které není dovoleno podle č. 9 a 13.

(2) Nejvyšší myslivecký úřad může přechozí zákazy rozšířiti nebo omeziti.

§ 36.

Místní zákazy.

(1) Na místech, na kterých by honba rušila veřejný klid, pořádek a bezpečnost, nebo ohrožovala život lidí, nesmí se lovit.

(2) Die Ausübung der Jagd auf Anlagen der Reichsverteidigung oder der Luftfahrt und in der Umgebung solcher Anlagen kann besonderen Beschränkungen unterworfen werden.

(3) Die oberste Jagdbehörde kann die Ausübung der Jagd auf Natur-, Baum- und Wildschutzgebieten besonders regeln. Werden die Lebensbedingungen jagdbarer Tiere dauernd oder vorübergehend erheblich beeinträchtigt oder gefährdet, so kann die oberste Jagdbehörde die zu ihrem Schutze notwendigen Maßnahmen treffen; sie kann hierzu insbesondere auch Wildschutzgebiete errichten.

§ 37.

Abschußregelung.

(1) Der Abschuß des Wildes ist so zu regeln, daß die berechtigten Ansprüche der Land- und Forstwirtschaft auf Schutz gegen Wildschaden gewahrt bleiben. Innerhalb der hierdurch gebotenen Grenzen soll die Abschußregelung bewirken, daß ein in seinen einzelnen Stücken gesunder Wildstand aller heimischen Wildarten in angemessener Zahl den kommenden Geschlechtern erhalten bleibt.

(2) Der Abschuß von Schalenwild mit Ausnahme von Schwarzwild in freier Wildbahn sowie der Abschuß von Auer- und Birkhähnen darf nur auf Grund und im Rahmen eines von der unteren Jagdbehörde genehmigten Abschußplanes stattfinden; der Kreis dieser Wildarten kann von der obersten Jagdbehörde erweitert werden. Der Abschußplan ist alljährlich zahlenmäßig, getrennt nach Wildarten und Geschlecht, festzusetzen. Hat sich der Schalenwildstand eines Jagdbezirks während der Gültigkeitsdauer des genehmigten Abschußplanes durch außergewöhnliche Verhältnisse grundlegend geändert, so kann die untere Jagdbehörde den genehmigten Abschuß neu festsetzen. Über den erfolgten Abschuß ist eine Abschußliste zu führen, die auf Verlangen der unteren Jagdbehörde vorzulegen ist.

(3) Die oberste Jagdbehörde kann den Abschuß für bestimmte Wildarten, deren Bestand bedroht erscheint, in gewissen Bezirken zeitweilig oder dauernd beschränken oder ganz verbieten.

(4) Bei außergewöhnlich geringem Bestand oder bei übermäßiger Nutzung von Niederwild, dessen Abschuß durch einen Abschußplan nicht gebunden ist, kann die untere Jagd-

(2) Výkon myslivosti na zařízeních sloužících obraně Říše nebo letectví a v okolí těchto zařízení může být podroben zvláštním omezením.

(3) Nejvyšší myslivecký úřad může výkon myslivosti v přírodních a stromových rezervacích a v rezervacích pro zvěř upravit zvlášť. Budou-li životní podmínky lovné zvěře trvale nebo přechodně vážně dotčeny nebo ohroženy, může nejvyšší myslivecký úřad učinit opatření nutná k ochraně zvěře; může zejména za tím účelem zřídit rezervace pro zvěř.

§ 37.

Úprava odstřelu.

(1) Odstřel zvěře je upravit tak, aby nebyly dotčeny oprávněné nároky poľního a lesního hospodárství na ochranu proti škodám způsobeným zvěří. V mezích tím daných má se odstřel upravit tak, aby stav všech domácích druhů zvěře, zdravý ve svých jednotlivcích, zůstal zachován v přiměřeném počtu příštím pokolením.

(2) Odstřel zvěře spárkaté, výjma odstřel zvěře černé ve volném honbišti, jakož i odstřel tetřevů a tetřívků smí se provádět jen na základě a v mezích plánu odstřelu, schváleného nižším mysliveckým úřadem; nejvyšší myslivecký úřad může okruh těchto druhů zvěře rozšířit. Plán odstřelu se stanoví každý rok počtem, odděleně podle druhů zvěře a pohlaví. Změní-li se mimořádnými poměry podstatně stav zvěře spárkaté v honebním okrsku v době platnosti schváleného plánu odstřelu, může nižší myslivecký úřad schválený odstřel upravit nově. O provedeném odstřelu je vésti listinu odstřelu; listina se musí na požádání předložit nižšímu mysliveckému úřadu.

(3) Nejvyšší myslivecký úřad může v některých okresech dočasně nebo trvale omezit nebo zcela zastavit odstřel jistých druhů zvěře, jejichž stav se zdá být ohrožen.

(4) Při mimořádně nízkém stavu nebo při přílišném využití drobné zvěře, jejíž odstřel není vázán plánem odstřelu, může nižší myslivecký úřad pro taková honbiště zakázat nebo

behörde den Abschuß oder den Fang von diesen Wildarten für das betreffende Revier auf die Dauer bis zu einem Jahr sperren oder beschränken.

(5) Der Abschuß in protektoratseigenen Jagden und für Jagden, die vom Protektorat Böhmen und Mähren verpachtet sind, regelt sich nach § 55. Für Jagden, die von der Forstverwaltung des Protektorates Böhmen und Mähren angepachtet sind, wird der Abschuß von der Forstverwaltung im Einvernehmen mit der unteren Jagdbehörde festgesetzt.

(6) Die oberste Jagdbehörde kann aus besonderen Gründen, namentlich zur Abwendung wesentlicher wirtschaftlicher Schäden, für Zwecke der Wildhege, zu wissenschaftlichen und zu Lehrzwecken Ausnahmen von den Vorschriften dieses Paragraphen zulassen. Sie kann insbesondere auch zwangsweisen Abschuß anordnen. In diesem Falle findet der § 42, Abs. 2, entsprechende Anwendung.

§ 38.

Jagd- und Schonzeiten.

(1) Nach den Grundsätzen waidgerechter Wildhege und unter Berücksichtigung der Erfordernisse der Landeskultur (Land-, Forst- und Fischereiwirtschaft) werden für die jagdbaren Tiere Zeiten bestimmt, in denen die Jagd auf sie ausgeübt werden darf (Jagdzeiten). Außerhalb der Jagdzeiten sind die jagdbaren Tiere mit der Jagd zu verschonen (Schonzeiten).

(2) Jagdbare Tiere, für die eine Jagdzeit nicht festgesetzt ist, sind während des ganzen Jahres mit der Jagd zu verschonen.

(3) Aus Gründen der Landeskultur können jagdbaren Tieren Schonzeiten gänzlich versagt werden (jagdbare Tiere ohne Schonzeiten).

(4) Die der obersten Jagdbehörde im § 37, Abs. 6, eingeräumte Befugnis, Ausnahmen zuzulassen, gilt auch hinsichtlich der Bestimmungen dieses Paragraphen.

SIEBENTER ABSCHNITT.

§ 39.

Jagdschutzberechtigte.

(1) Der Jagdschutz in einem Jagdbezirk obliegt — neben den öffentlichen Sicher-

omeziti až na dobu jednoho roku odstřel nebo chytání takových druhů zvěře.

(5) Odstřel v honitbách náležejících Protektorátu Čechy a Morava a v honitbách, které jsou Protektorátem Čechy a Morava propachtovány, řídí se podle § 55. Pro honitby, které jsou pachtovány od lesní správy Protektorátu Čechy a Morava, stanoví odstřel lesní správa v dohodě s nižším mysliveckým úřadem.

(6) Nejvyšší myslivecký úřad může ze zvláštních důvodů, zejména pro odvrácení značných hospodářských škod, pro účely chovu zvěře a pro účely vědecké nebo učebné připustiti výjimky z ustanovení tohoto paragrafu. Zejména může naříditi také nucený odstřel. V tomto případě je přiměřeně užití § 42, odst. 2.

§ 38.

Doby lovu a hájení.

(1) Podle zásad mysliveckého pěstění zvěře a se zřetelem k požadavkům zemědělství (zemědělského, lesního a rybářského hospodářství) určí se pro lovnou zvěř doby, v kterých smí býti lovena (doby lovu). Mimo tyto doby lovu je třeba lovné zvěře šetřiti (doby hájení).

(2) Lovná zvěř, pro kterou není stanovena doba lovu, má býti šetřena po celý rok.

(3) Se zřetelem k zemědělství mohou býti doby hájení pro lovnou zvěř zcela zrušeny (lovná zvěř bez doby hájení).

(4) Oprávnění povolovati výjimky vyhrazené v § 37, odst. 6 nejvyššímu mysliveckému úřadu, platí také ohledně ustanovení tohoto paragrafu.

SEDMÝ ODDÍL.

§ 39.

Oprávněný k ochraně myslivosti.

(1) Ochrana myslivosti v honebním okrsku přísluší — kromě bezpečnostních orgánů —

heitsorganen — dem Jagdausübungsberechtigten, sofern er Inhaber eines Jagdscheines ist, und dem beeideten Jagdschutzpersonal.

(2) Der Jagdausübungsberechtigte kann zur Beaufsichtigung der Jagd auf den Jagdschutz beeidete Personen mit Genehmigung der unteren Jagdbehörde als Jagdaufseher anstellen. Mehrere Jagdausübungsberechtigte können mit Genehmigung der unteren Jagdbehörde für ihre aneinandergrenzenden Jagdbezirke gemeinsam einen beeideten Jagdaufseher bestellen.

(3) Ein Jagdaufseher muß bestellt werden, wenn die örtlich gegebenen Verhältnisse dies erfordern. Ob diese Notwendigkeit vorliegt, entscheidet die untere Jagdbehörde.

(4) Die Beeidigung des Jagdschutzpersonals nimmt die untere Verwaltungsbehörde nach Zustimmung der unteren Jagdbehörde vor. Über die Beeidigung stellt die untere Verwaltungsbehörde eine Bescheinigung aus, die im Dienste mitzuführen und bei dienstlichem Einschreiten auf Verlangen als Ausweis vorzuzeigen ist.

(5) Das beeidete Jagdschutzpersonal hat innerhalb seines Dienstbezirks in Angelegenheiten des Jagdschutzes die Rechte und Pflichten der öffentlichen Wache. Es muß bei der Ausübung des Jagdschutzes Dienstabzeichen oder Dienstkleidung nach Vorschrift tragen.

(6) Die untere Jagdbehörde hat die Aufsicht über die für den Jagdschutz beeideten Personen im Einvernehmen mit der unteren Verwaltungsbehörde auszuüben.

(7) Die Jagdausübungsberechtigten haben bei der Ausübung des Jagdschutzes innerhalb ihres Jagdbezirks das Jagdschutzabzeichen der anerkannten Jägerverbände zu tragen (großes Hutabzeichen). Sofern sie auf den Jagdschutz beeidete sind, gilt Absatz 5, zweiter Satz. Über die Berechtigung zum Tragen des Jagdschutzabzeichens der anerkannten Jägerverbände hat die untere Jagdbehörde eine Bestätigung auszustellen, die bei der Ausübung des Jagdschutzes mitzuführen und beim Einschreiten auf Verlangen vorzuzeigen ist.

(8) Die Vorschriften der Absätze 2 und 4 bis 6 gelten entsprechend für die Anstellung eines Berufsjägers. Die Beeidigung eines Berufsjägers gemäß Absatz 4 kann vom Nachweis der erfolgreichen Ablegung einer Prüfung abhängig gemacht werden.

oprávněnému k výkonu myslivosti, má-li honební lístek, a přisežnému mysliveckému ochrannému personálu.

(2) Oprávněný k výkonu myslivosti může ustanoviti se schválením nižšího mysliveckého úřadu k dozoru na myslivost osoby jako myslivecké dozorce. Několik oprávněných k výkonu myslivosti může se schválením nižšího mysliveckého úřadu ustanoviti jednoho mysliveckého dozorce pro své spolu sousedící honební okrsky.

(3) Myslivecký dozorce musí býti ustanoven, jestliže toho vyžadují místní poměry. Zda je toho třeba, rozhodne nižší myslivecký úřad.

(4) Nižší správní úřad vezme za souhlasu nižšího mysliveckého úřadu myslivecký ochranný personál do přísahy. O přísaze vydá nižší správní úřad osvědčení; myslivecký ochranný personál musí osvědčení míti ve službě s sebou a při úředních zákrocích se jím na požádání prokázati.

(5) Přisežný myslivecký ochranný personál má ve svém služebním obvodu v záležitostech ochrany myslivosti práva a povinnosti veřejné stráže. Při výkonu ochranné myslivecké služby musí nositi předepsaný služební odznak nebo služební oděv.

(6) Nižší myslivecký úřad vykonává v dohodě s nižším správním úřadem dozor na osoby, které byly vzaty do přísahy pro mysliveckou ochrannou službu.

(7) Oprávnění k výkonu myslivosti musí při výkonu ochranné myslivecké služby ve svém honebním okrsku nositi odznak ochranné myslivecké služby uznaných mysliveckých svazů (velký odznak na klobouku). Pokud byli vzati do přísahy pro ochrannou mysliveckou službu, platí odstavec 5, věta druhá. Nižší myslivecký úřad vydá potvrzení o oprávnění nositi odznak ochranné myslivecké služby uznaných mysliveckých svazů; potvrzení je nositi při výkonu ochranné myslivecké služby s sebou a při zákroku se jím na požádání prokázati.

(8) Předpisy odstavců 2 a 4 až 6 platí obdobně pro myslivce z povolání. Vzetí do přísahy myslivce z povolání podle odstavce 4 může býti učiněno závislým na průkazu o úspěšném vykonání zkoušky.

§ 40.

Befugnisse der Jagdschutzberechtigten.

(1) Der Jagdschutz umfaßt den Schutz des Wildes vor Wilderern, Raubwild und Raubzeug sowie die Sorge für die Einhaltung der zum Schutze des Wildes und der Jagd erlassenen Vorschriften.

(2) Die zur Ausübung des Jagdschutzes berechtigten Personen sind insbesondere be-
fugt:

1. Personen, die in einem Jagdbezirk un-
berechtigt jagen oder eine sonstige Zu-
widerhandlung gegen jagdrechtliche Vorschriften
begehen oder außerhalb der zum öffentlichen
Gebrauch bestimmten Wege zur Jagd aus-
gerüstet betroffen werden, anzuhalten, ihnen
gefangenes und erlegtes Wild, Schuß- und
sonstige Waffen, Jagd- und Fanggeräte,
Hunde und Frettchen abzunehmen und ihre
Person festzustellen;

2. Hunde, die beim Wildern oder im Jagd-
bezirk außerhalb der Einwirkung ihres
Herrn, und Katzen, die beim Wildern oder
in einer Entfernung von mehr als 200 m vom
nächsten bewohnten Hause betroffen werden,
zu töten. Dieses Recht erstreckt sich auch auf
solche Hunde und Katzen, die sich in
Fallen gefangen haben. Es gilt nicht gegen-
über Hirten-, Jagd- und Blindenhunden, San-
itäts- und Meldehunden der Wehrmacht
und Polizeihunden, soweit sie als solche
kenntlich sind und solange sie vom Berecht-
tigten zu ihrem Dienste verwendet werden
oder sich aus Anlaß des Dienstes vorüber-
gehend der Einwirkung ihres Führers ent-
zogen haben;

3. ohne Besitz eines Jagdscheines mit Ge-
nehmigung der unteren Jagdbehörde Raub-
wild zu bekämpfen.

(3) Der Jagdausübungsberechtigte kann
die ihm im Rahmen des Absatzes 2, Z. 2, zu-
stehende Befugnis zum Töten von Hunden
und Katzen auch einem Jagdgast übertragen.
Die Anweisung muß in Schriftform erfol-
gen. Der Jagdgast muß die Anweisung bei
der Ausübung der Jagd mit sich führen.

(4) Der Eigentümer eines in einem Jagd-
bezirk getöteten Hundes oder einer dort ge-
töteten Katze kann wegen der Tötung und
Beseitigung Schadenersatz nur verlangen, so-
fern er nachweist, daß die gesetzlichen Vor-
aussetzungen für die Zulässigkeit der Tötung
nicht vorgelegen haben.

§ 40.

Práva oprávněných k ochraně
myslivosti.

(1) Ochrana myslivosti zahrnuje ochranu
zvěře před pytláky, dravou zvěří a dravými
zvířaty, jakož i péči o dodržování předpisů, vy-
daných k ochraně zvěře a myslivosti.

(2) Osoby oprávněné k výkonu ochrany
myslivosti jsou oprávněny zejména:

1. zadržeti osoby, které v honebním okrsku
neoprávněně loví, nebo jinak jednají proti před-
pisům o myslivosti, nebo které budou s lovec-
kou výzbrojí přistiženy mimo cesty určené
k veřejnému užívání, odebrati jim chycenou a
složenou zvěř, střelné a jiné zbraně, lovecké a
lapací nástroje, psy a fretky a zjistiti jejich
totožnost,

2. usmrcovati psy, kteří budou přistiženi při
pytlacení nebo v honebním okrsku mimo vliv
svého pána, a kočky, které budou přistiženy při
pytlacení nebo ve vzdálenosti více než 200 m
od nejbližšího obydleného domu. Toto právo
se vztahuje též na psy a kočky, chytivší se do
pasti. Nevztahuje se na ovčácké, lovecké, sle-
pecké, zdravotnické a zpravodajské psy branné
moci a policejní psy, pokud jsou jako takoví
k rozeznání a pokud jich oprávněný k jejich
službě používá nebo pokud se při výkonu služby
přechodně vzdálí z vlivu svého vodiče,

3. hubiti se schválením nižšího mysliveckého
úřadu bez honebního lístku dravou zvěř.

(3) Oprávněný k výkonu myslivosti může
právo usmrcovati psy a kočky, příslušející mu
podle odstavce 2, č. 2, přenést též na lovec-
kého hosta. Povolení musí být dáno písemně.
Lovecký host musí při výkonu myslivosti mít
toto povolení s sebou.

(4) Vlastník psa nebo kočky usmrcených
v honebním okrsku může za usmrcení a odkli-
zení požadovati náhradu škody, jen dokáže-li,
že nebylo zákonných podmínek pro přípustnost
usmrcení.

ACHTER ABSCHNITT.

Wild- und Jagdschaden.

1. Wildschadenverhütung.

§ 41.

Fernhalten des Wildes.

(1) Der Jagdausübungsberechtigte sowie der Eigentümer oder Nutznießer eines Grundstückes sind berechtigt, zur Verhütung von Wildschäden das Wild von den Grundstücken abzuhalten oder zu vertreiben. Der Jagdausübungsberechtigte darf dabei das Grundstück nicht beschädigen, der Eigentümer oder Nutznießer das Wild weder gefährden noch verletzen.

(2) Der Eigentümer oder Nutznießer des Grundstückes darf das Wild nicht verschrecken, wenn der Jagdausübungsberechtigte zum Abschluß des Wildes im Bezirk weilt.

(3) Die untere Verwaltungsbehörde kann anordnen, daß der Eigentümer oder Nutznießer eines Grundstückes Maßnahmen gegen das Überhandnehmen von Wildschäden trifft. Die untere Jagdbehörde kann auch den Jagdausübungsberechtigten anhalten, hierzu beizutragen.

§ 42.

Verminderung übermäßigen Wildstandes.

(1) Die untere Jagdbehörde kann anordnen, daß der Jagdausübungsberechtigte unabhängig von den Schonzeiten innerhalb einer bestimmten Frist in bestimmtem Umfang den Wildstand vermindert, wenn dies mit Rücksicht auf das gemeine Wohl, insbesondere auf die Belange der Forst-, Land- und Fischereiwirtschaft, notwendig ist.

(2) Kommt der Jagdausübungsberechtigte der Anordnung nicht nach, so kann die untere Jagdbehörde für dessen Rechnung den Wildstand vermindern lassen. Das erlegte Wild ist gegen angemessenes Schußgeld dem Jagdausübungsberechtigten zu überlassen.

§ 43.

Sonstige Beschränkung der Hege.

(1) Schwarzwild darf in größerem Ausmaße nur in solchen Einfriedungen gehalten werden, die ein Ausbrechen des Schwarzwildes verhüten.

OSMÝ ODDÍL.

Škody působené zvěří a honbou.

1. Ochrana před škodami působenými zvěří.

§ 41.

Zahánění zvěře.

(1) Oprávněný k výkonu myslivosti, jakož i vlastník nebo uživatel pozemku jsou oprávněni zadržovati nebo zaháněti zvěř od pozemků, aby se zabránilo škodám působeným zvěří. Oprávněný k výkonu myslivosti nesmí při tom pozemek poškoditi, vlastník nebo uživatel nesmí při tom zvěř ani ohrožovati ani zraniti.

(2) Vlastník nebo uživatel pozemku nesmí zvěř plašiti, je-li oprávněný k výkonu myslivosti přítomen v okrsku, aby zvěř odstřelil.

(3) Nižší správní úřad může naříditi, aby vlastník nebo uživatel pozemku učinil opatření proti vzcházejícím se škodám působeným zvěří. Nižší myslivecký úřad může přidržeti také oprávněného k výkonu myslivosti, aby k tomu přispěl.

§ 42.

Snížení příliš vysokého stavu zvěře.

(1) Nižší myslivecký úřad může naříditi, aby oprávněný k výkonu myslivosti, nezávisle na dobách hájení, v určité lhůtě snížil stav zvěře v určitém rozsahu, jestliže je to nutné vzhledem na obecné blaho, zvláště na zájmy lesního, polního nebo rybářského hospodářství.

(2) Neuposlechne-li oprávněný k výkonu myslivosti nařízení, může nižší myslivecký úřad dát snížit stav zvěře na jeho účet. Složenou zvěř je přenechati za přiměřené zástřelné oprávněnému k výkonu myslivosti.

§ 43.

Jiná pěstitelská omezení.

(1) Chovati černou zvěř ve větším rozsahu je dovoleno jen za takovým oplocením, které zabraňuje uniknutí černé zvěře.

(2) Das Aussetzen von Schwarzwild in freier Wildbahn und von wilden Kaninchen ist verboten.

(3) Das Aussetzen ausländischer Tierarten in der freien Wildbahn ist nur mit schriftlicher Genehmigung der obersten Jagdbehörde zulässig.

(4) Das Hegen oder Aussetzen weiterer Tierarten kann beschränkt oder verboten werden.

(5) Die Einfuhr lebenden Wildes zum Zwecke des Aussetzens aus Gebieten, die nicht zum Großdeutschen Reich gehören, bedarf der Genehmigung der obersten Jagdbehörde.

2. Wildschadenersatz.

§ 44.

Schadenersatzpflicht.

(1) Wird ein Grundstück, das zu einem gemeinschaftlichen Jagdbezirk gehört oder einem gemeinschaftlichen Jagdbezirk angegliedert ist (§ 6, Abs. 1), durch Schalenwild, Hasen, wilde Kaninchen oder Fasanen beschädigt, so haftet dem Geschädigten die Jagdgenossenschaft für den Ersatz des Wildschadens. Die Haftung für Wildschaden durch Hasen und Fasanen tritt jedoch nur ein, wenn dies ausdrücklich schriftlich vereinbart ist. Der aus der Genossenschaftskasse geleistete Ersatz ist von den einzelnen Jagdgenossen nach dem Verhältnis der bejagbaren Fläche ihrer beteiligten Grundstücke zu tragen. Im Jagdpachtvertrag kann vereinbart werden, daß der Jagdpächter den Ersatz des Wildschadens ganz oder teilweise übernimmt. In diesem Falle trifft die Ersatzpflicht den Pächter. Die Haftung der Jagdgenossenschaft bleibt bestehen, soweit der Berechtigte Ersatz von dem Pächter nicht erlangen kann.

(2) Wildschaden (Absatz 1) an Grundstücken, die einem Eigenjagdbezirk angegliedert sind (§ 6, Abs. 1), hat der Jagdausübungsberechtigte zu ersetzen. Ist Ersatz von dem Jagdausübungsberechtigten nicht zu erlangen, so haftet im Falle der Verpachtung und im Falle des § 5, Abs. 2, zweiter Satz, auch der Eigentümer oder Nutznießer des Eigenjagdbezirks für den Ersatz des Schadens.

(3) Bei Grundstücken, die zu einem Eigenjagdbezirk gehören, richtet sich, abgesehen von den Fällen des Absatzes 2, die Verpflichtung zum Ersatz von Wildschaden (Absatz 1) nach dem zwischen dem Geschädigten und

(2) Vysazovat černou zvěř ve volnosti a divoké králíky je zakázáno.

(3) Vysazovat cizokrajné druhy zvěře ve volnosti je přípustné jen s písemným schválením nejvyššího mysliveckého úřadu.

(4) Pěstovat nebo vysazovat další druhy zvěře může býti omezeno nebo zakázáno.

(5) Dovoz živé zvěře k vysazování z území, která nenáleží k Velkoněmecké říši, potřebuje schválení nejvyššího mysliveckého úřadu.

2. Náhrada škod, způsobených zvěří.

§ 44.

Povinnost k náhradě škody.

(1) Poškodí-li spárkatá zvěř, zajáci, divocí králíci nebo bažanti honební pozemek, náležející k společenstevnímu honebnímu okrsku, nebo k společenstevnímu honebnímu okrsku přiřčený (§ 6, odst. 1), odpovídá poškozenému za náhradu škody způsobené zvěří honební společenstvo. Za škody způsobené zajáci a bažanty se však odpovídá jen tehdy, jestliže to je výslovně písemně ujednáno. Náhradu vyplacenou z pokladny společenstva nesou jednotliví členové honebního společenstva podle poměru honební plochy svých zúčastněných pozemků. Ve smlouvě o propachtování honitby může býti ujednáno, že náhradu škody způsobené zvěří převezme zcela nebo zčásti pachtýř honitby. V tomto případě postihuje povinnost k náhradě pachtýře. Honební společenstvo ručí dále, pokud oprávněný nemůže obdržeti náhradu na pachtýři.

(2) Škodu způsobenou zvěří (odstavec 1) na honebních pozemcích, přiřčených k vlastnímu honebnímu okrsku (§ 6, odst. 1), nahradí oprávněný k výkonu myslivosti. Nelze-li náhradu dosáhnouti na oprávněném k výkonu myslivosti ručí za náhradu škody, je-li honitba propachtována a v případě § 5, odst. 2, věty druhé za náhradu škody také vlastník nebo uživatel vlastního honebního okrsku.

(3) U pozemků, které náleží k vlastnímu honebnímu okrsku, řídí se, nehledíc k případům odstavce 2, povinnost k náhradě škody způsobené zvěří (odstavec 1) podle právního poměru mezi poškozeným a oprávněným k výkonu

dem Jagdausübungsberechtigten bestehenden Rechtsverhältnis. Sofern nichts anderes bestimmt ist, tritt die Ersatzpflicht des Jagdausübungsberechtigten nur ein, wenn er durch unzulänglichen Abschluß oder durch Nichtausführen der Schutzmaßnahmen nach § 41, Abs. 3, den Schaden verschuldet hat.

(4) Die Wildschadenersatzpflicht kann auf weitere Wildarten ausgedehnt werden.

§ 45.

Wildschaden durch Wild aus Gattern.

(1) Wird durch aus einem Gatter ausgetretenes Schalenwild, das dort in einem das übliche Maß übersteigenden Umfange gehegt wird, Wildschaden angerichtet, so ist ausschließlich derjenige zum Ersatz verpflichtet, dem als Jagdausübungsberechtigten, Eigentümer, Nutznießer, Pächter oder aus einem ähnlichen Nutzungsverhältnis die Aufsicht über das Gatter obliegt.

(2) Die Ersatzpflicht tritt nicht ein, wenn der Nachweis erbracht wird, daß das Gatter durch höhere Gewalt oder von Dritten beschädigt wurde und dadurch dem Wild der Austritt ermöglicht wurde. Dies gilt auch für das Offenlassen von Gattertoren durch dritte Personen.

§ 46.

Umfang der Ersatzpflicht.

(1) Die Ersatzpflicht nach den §§ 44 und 45 umfaßt auch den Schaden, der an den getrennten, aber noch nicht eingeernteten Erzeugnissen eines Grundstücks eintritt.

(2) Werden Bodenerzeugnisse, deren voller Wert sich erst zur Zeit der Ernte bemessen läßt, vor diesem Zeitpunkt durch Wild beschädigt, so ist der Wildschaden in dem Umfang zu ersetzen, wie er sich zur Zeit der Ernte darstellt. Bei der Feststellung der Schadenshöhe ist jedoch zu berücksichtigen, ob der Schaden nach den Grundsätzen einer ordentlichen Wirtschaft durch Wiederanbau im gleichen Wirtschaftsjahre ausgeglichen werden kann.

§ 47.

Schutzvorrichtungen.

(1) Ein Anspruch auf Ersatz von Wildschaden entfällt ganz, wenn der Beschädigte die vom Jagdausübungsberechtigten zur Abwehr

myslivosti. Pokud není stanoveno nic jiného, je oprávněný k výkonu myslivosti povinen k náhradě jen tehdy, jestliže zavinil škodu nedostatečným odstřelem nebo tím, že se nepostaral o provedení ochranných opatření podle § 41, odst. 3.

(4) Povinnost k náhradě škody způsobené zvěří může být rozšířena i na další druhy zvěře.

§ 45.

Škoda způsobená zvěří z obor.

(1) Způsobí-li škodu spárkatá zvěř uniknuvší z obory, ve které je chována v rozsahu převyšujícím obvyklou míru, je k náhradě škody povinen výhradně ten, komu jako oprávněnému k výkonu myslivosti, vlastníku, uživateli, pachtýři nebo z podobného poměru uživatelského náleží dohled nad oborou.

(2) Povinnost k náhradě není, prokáže-li se, že obora byla poškozena vyšší mocí nebo třetími osobami, a to, že umožnilo zvěři uniknout. To platí také, nechala-li třetí osoba otevřená vrata obory.

§ 46.

Rozsah povinnosti k náhradě.

(1) Povinnost k náhradě podle §§ 44 a 45 zahrnuje také škodu na oddělených, ale dosud nesklizených plodinách pozemku.

(2) Poškodí-li zvěř plodiny, jejichž plná hodnota se dá určit teprve v době sklizně, před tou dobou, nahradí se škoda způsobená zvěří v takovém rozsahu, v jakém se ukáže v době sklizně. Při určení výše škody je však mítí na zřeteli, zda škoda může být vyrovnána v témž hospodářském roce podle zásad řádného hospodaření novým obděláním.

§ 47.

Ochranná zařízení.

(1) Nároku na náhradu škody způsobené zvěří není, jestliže poškozený učiní opatření, která k odvrácení škody zvěří způsobené pro-

von Wildschaden getroffenen Maßnahmen unwirksam macht, oder wenn er die gemäß § 41, Abs. 3, angeordneten Maßnahmen nicht rechtzeitig trifft.

(2) Der Wildschaden, der an Gärten, Obstgärten, Weinbergen, Baumschulen, Alleen, einzelstehenden Bäumen, Forstkulturen oder Freilandpflanzungen von Garten- oder anderen hochwertigen Gewächsen angerichtet wird, ist nicht zu ersetzen, wenn die Herstellung von üblichen Schutzvorrichtungen unterblieben ist, die unter gewöhnlichen Umständen zur Abwendung des Schadens ausreichen.

3. Jagdschaden.

§ 48.

(1) Wer die Jagd ausübt, ist verpflichtet, dabei die berechtigten Belange der Grundeigentümer zu beachten, insbesondere besäte Felder und nicht abgemähte Wiesen tunlichst zu schonen. Die Ausübung der Treibjagd auf Feldern, die mit reifender Halm- oder Samenfrucht oder mit Tabak bestanden sind, ist ohne Genehmigung des Eigentümers oder Nutznießers verboten. Das gleiche gilt für mit Wein bestockte Grundstücke für die Zeit vom 1. Mai bis zur Beendigung der Ernte. Die Suchjagd ist nur insoweit zulässig, als sie ohne Schaden für die reifenden Früchte durchgeführt werden kann.

(2) Der Jagdausübungsberechtigte haftet dem Grundeigentümer oder Nutzungsberechtigten für jeden aus mißbräuchlicher Jagdausübung entstehenden Schaden; er haftet auch für den durch einen von ihm bestellten Berufsjäger oder Jagdaufseher oder durch einen Jagdgast angerichteten Jagdschaden.

4. Gemeinsame Vorschriften.

§ 49.

Geltendmachung des Schadens.

Der Anspruch auf Ersatz von Wild- oder Jagdschaden erlischt, wenn der Berechtigte seinen Anspruch nicht binnen drei Tagen, nachdem er von dem Schaden Kenntnis erhalten hat oder bei Anwendung gehöriger Sorgfalt hätte erhalten können, bei dem zuständigen Gemeindevorsteher oder in dessen Verhinderung bei seinem Stellvertreter anmeldet. Die Anmeldung soll die als ersatzpflichtig in Anspruch genommene Person bezeichnen.

vedl oprávněný, neúčinnými, nebo neprovede-li včas opatření, která mu byla nařízena podle § 41, odst. 3.

(2) škoda, kterou zvěř způsobí na zahradách, ovocných zahradách, vinicích, školkách, stromořadích, na jednotlivě stojících stromech, na lesních kulturách, nebo na zahradních nebo jiných zvláště cenných rostlinách, pěstovaných ve volnosti, se nehradí, jestliže bylo opominuto zřídit obvyklá ochranná opatření, která za obvyklých okolností vystačují k odvrácení škody.

3. Škody způsobené honbou.

§ 48.

(1) Kdo vykonává myslivost, je povinen při tom dbáti oprávněných zájmů vlastníků pozemků, zejména šetřiti co nejvíce osetých polí a nepokosených luk. Nadháněti na polích se zrajícími stébelninami nebo s porosty semenými nebo s tabákem je bez svolení vlastníka nebo uživatele zakázáno. Stejně platí pro pozemky osázené vínem v době od 1. května až do skončení sklizně. Slídění je přípustné, jen pokud je možné bez škody na zrajících plodinách.

(2) Oprávněný k výkonu myslivosti odpovídá vlastníku nebo uživateli pozemku za všechnu škodu, která povstane nenáležitým výkonem myslivosti; odpovídá též za škodu, kterou honbou způsobí myslivec z povolání jím ustanovený nebo myslivecký dozorce nebo lovecký host.

4. Společné předpisy.

§ 49.

Uplatnění škody.

Nárok na náhradu škody způsobené zvěří nebo honbou zaniká, jestliže oprávněný do tří dnů ode dne, kdy se o škodě dověděl nebo při náležitě péči dovědět mohl, neohlásí svůj nárok u příslušného starosty obce, a v případě jeho zaneprázdnění u jeho zástupce. Ohláška má obsahovati označení osoby, která je povinna k náhradě.

§ 50.

Verfahren in Wild- und Jagdschadenssachen.

Das Verfahren, in dem die Verpflichtung zum Ersatz des Wild- oder Jagdschadens festzustellen ist, wird durch besondere Regierungsverordnung geregelt.

NEUNTER ABSCHNITT.

Wildhandel.

§ 51.

(1) Während der für eine Wildart festgesetzten Schonzeit kann der Handel mit Wild der geschonten Gattung und dessen Transport Beschränkungen unterworfen werden.

(2) Für den Handel von Schalenwild werden Ursprungsscheine und Wildhandelsbücher eingeführt und vorgeschrieben.

ZEHNTER ABSCHNITT.

Aufbau und Verfahren der Jagdverwaltung.

§ 52.

Jagdaufsichtsbezirke.

Das Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren wird in Jagdaufsichtsbezirke eingeteilt.

§ 53.

Jagdbehörden.

(1) Jagdbehörden im Protektorat Böhmen und Mähren sind:

1. die oberste Jagdbehörde,
2. die oberen Jagdbehörden,
3. die unteren Jagdbehörden.

(2) Die Aufgaben der Jagdbehörden sind von den mit den forstlichen Aufgaben betrauten Behörden wahrzunehmen.

(3) Der obersten Jagdbehörde steht beratend der Jagdrat für Böhmen und Mähren zur Seite. Seine Mitglieder werden von der obersten Jagdbehörde ernannt und abberufen. Die Mitgliedschaft ist ehrenamtlich. Den Mitgliedern kann Ersatz der Barauslagen, die ihnen durch die Tätigkeit als Jagdratsmitglied erwachsen sind, gewährt werden.

§ 50.

Řízení ve věcech škod způsobených zvěří a honbou.

Řízení, ve kterém je zjistiti povinnost k náhradě škody způsobené zvěří nebo honbou, upraví se zvláštním vládním nařízením.

DEVÁTÝ ODDÍL.

Obchod se zvěří.

§ 51.

(1) Po dobu hájení stanovenou pro některý druh zvěře mohou býti obchod se zvěří hájeného druhu a její doprava podrobeny omezením.

(2) Pro obchod se zvěří spárkatou zavádějí se a předepisují listy o původu a obchodní knihy o zvěři.

DESÁTÝ ODDÍL.

Výstavba a řízení správy myslivosti.

§ 52.

Myslivecké dohlédací okresy.

Území Protektorátu Čechy a Morava rozděluje se na myslivecké dohlédací okresy.

§ 53.

Myslivecké úřady.

(1) Mysliveckými úřady v Protektorátu Čechy a Morava jsou:

1. nejvyšší myslivecký úřad,
2. vyšší myslivecké úřady,
3. nižší myslivecké úřady.

(2) Úřady pověřené lesními úkoly vykonávají úkoly úřadů mysliveckých.

(3) Nejvyššímu mysliveckému úřadu stojí po boku s hlasem poradním Myslivecká rada pro Čechy a Moravu. Nejvyšší myslivecký úřad jmenuje a odvolává její členy. Členství je čestné. Členům lze poskytnouti náhradu hotových výloh, které jim vzešly činností jako členům myslivecké rady.

§ 54.

Verfahren in Jagdangelegenheiten.

Gegen die Entscheidungen und Verfügungen in Jagdangelegenheiten, die durch diese Regierungsverordnung oder die dazu erlassenen Ausführungsverordnungen den Jagdbehörden übertragen sind, ist das Rechtsmittel der Beschwerde nur in den Fällen des § 14, Abs. 3, des § 15, Abs. 2, des § 33, Abs. 2 und 3, des § 37, Abs. 4, des § 39, Abs. 3, des § 41, Abs. 3, und des § 42, Abs. 1 und 2, zulässig. Für die Dauer der für den Krieg hervorgerufenen außerordentlichen Verhältnisse sind die Beschwerden von der Zuständigkeit des Obersten Verwaltungsgerichtes ausgeschlossen. Das Ende dieses Zeitraums bestimmt der Vorsitzende der Regierung.

§ 55.

Jagdbezirke des Protektorates Böhmen und Mähren.

In Jagdbezirken, in denen die Jagdausübung dem Protektorat Böhmen und Mähren zusteht, liegen die Verwaltungsbefugnisse der Jagdbehörden bei der obersten Forstbehörde des Protektorates, die sie nachgeordneten Protektoratsbehörden übertragen kann.

§ 56.

Jägerverbände.

(1) Die Inhaber der im Protektorat Böhmen und Mähren gültigen entgeltlichen Inländerjahresjagdscheine und abgabefreien Jahresjagdscheine werden in Jägerverbänden zusammengeschlossen. Die Mitgliedschaft zu einem Jägerverband erlischt, wenn der Jäger nicht innerhalb von drei Monaten nach Beginn des Jagdjahres oder nach Beitritt zum Jägerverband einen neuen Jahresjagdschein gelöst hat. Die oberste Jagdbehörde kann Ausnahmen zulassen.

(2) Die Jägerverbände haben die Aufgabe, ihre Mitglieder zu waidgerechten Jägern zu erziehen und keinen in ihren Reihen zu dulden, der nicht wert und fähig ist, mitzuarbeiten an den Aufgaben, die diese Verordnung stellt: Aufbau und Pflege eines artenreichen, in seinen einzelnen Stücken kräftigen und gesunden Wildstandes, der unter Wahrung der berechtigten Belange von Land- und Forstwirtschaft als wertvolles Allgemeingut und als belebender Teil der Landschaft diesem Raum für alle Zeiten erhalten bleiben soll.

(3) Neben den von der obersten Jagdbehörde anerkannten Jägerverbänden sind

§ 54.

Řízení ve věcech mysliveckých.

Proti rozhodnutím a opatřením v mysliveckých záležitostech, které jsou přeneseny na myslivecké úřady tímto nařízením nebo prováděcími předpisy k němu vydanými, je opravný prostředek stížnosti přípustný toliko v případech § 14, odst. 3, § 15, odst. 2, § 33, odst. 2 a 3, § 37, odst. 4, § 39, odst. 3, § 41, odst. 3, § 42, odst. 1 a 2. Po dobu mimořádných poměrů vyvolaných válkou jsou stížnosti vyloučeny z příslušnosti nejvyššího správního soudu. Konec tohoto období stanoví předseda vlády.

§ 55.

Honitby náležející Protektorátu Čechy a Morava.

V honebních okrscích náležejících Protektorátu Čechy a Morava, přísluší správní působnost mysliveckých úřadů nejvyššímu lesnímu úřadu Protektorátu; tento úřad je může přenést na podřízené protektorátní úřady.

§ 56.

Myslivecké svazy.

(1) Držitelé ročních honebních lístků za plat pro tuzemce, platných v Protektorátě Čechy a Morava, a bezplatných ročních honebních lístků sdružují se v mysliveckých svazech. Členství v mysliveckém svazu zaniká, nevyžádá-li si myslivec do tří měsíců po počátku honebního roku anebo po vstupu do mysliveckého svazu nový roční honební lístek. Nejvyšší myslivecký úřad může připustit výjimky.

(2) Tyto myslivecké svazy mají za úkol vychovávat své členy v řádné myslivce a netrpět nikoho ve svých řadách, kdo není hoden a schopen spolupracovat na cílech, které plynou z tohoto nařízení: na pěstování a chovu stavu zvěře, bohatého na druhy, silného a zdravého ve svých jedincích, který při zachování oprávněných zájmů polního a lesního hospodářství má být na věky zachován tomuto prostoru jako cenný statek všeobecné hodnoty a jako oživující součást krajiny.

(3) Kromě mysliveckých svazů uznaných nejvyšším mysliveckým úřadem nejsou sdru-

Vereinigungen mit gleicher oder ähnlicher Zielsetzung unzulässig. Sie sind auf Antrag der obersten Jagdbehörde durch die zuständigen Behörden aufzulösen, wenn sie nicht bis zu einem von der obersten Jagdbehörde zu bestimmenden Zeitpunkt in einen anerkannten Jägerverband überführt sind.

§ 57.

Jägerehengerichte.

(1) Die Mitglieder der anerkannten Jägerverbände sind verpflichtet, die Jägerehre und das Ansehen der Jägerverbände zu wahren. Gegen Mitglieder, die hiergegen verstoßen, wird ehrengerichtlich vorgegangen. Zu diesem Zwecke werden Jägerehengerichte errichtet.

(2) Die Ehrengerichtsbarkeit für die Angehörigen des Protektorates Böhmen und Mähren regelt die oberste Jagdbehörde.

§ 58.

Spruchinhalt und Strafen.

(1) Der Spruch des Ehrengerichtes lautet auf Verurteilung oder auf Freisprechung. Mit der Freisprechung kann die Feststellung verbunden werden, daß die Jägerehre unverletzt ist.

(2) Verstöße gegen die Jägerehre werden mit Verweis oder Geldstrafe bis zu 30.000 K bestraft. In besonders schweren Fällen kann statt oder neben der Geldstrafe auch auf Ausschuß aus dem Jägerverband oder auf Entziehung des Jagdscheines für bestimmte Zeit oder dauernd erkannt werden.

(3) Neben der Verurteilung kann zugleich auf Verlust der dem Verurteilten von dem Jägerverband verliehenen Auszeichnungen und Ehrenzeichen, auf Einziehung von Wild sowie auf Einziehung oder zeitweise Entziehung der Trophäen erkannt werden, soweit das Wild oder die Trophäen durch den Verstoß erlangt wurden. Die Ent- oder Einziehung erfolgt zu Gunsten des Protektorates Böhmen und Mähren.

(4) In den Fällen des Absatzes 1, zweiter Satz, und des Absatzes 2, zweiter Satz, kann zugleich die öffentliche Bekanntmachung des erkennenden Teils des Spruches angeordnet werden.

§ 59.

Bestätigung und Vollstreckung.

(1) Der Spruch des Ehrengerichtes bedarf der Bestätigung durch die oberste Jagdbehörde.

žení se stejnými nebo podobnými cíli přípustná. Budou rozpuštěna na návrh nejvyššího mysliveckého úřadu příslušnými úřady, nebudou-li převedena do uznaného mysliveckého svazu do dne, který určí nejvyšší myslivecký úřad.

§ 57.

Čestné myslivecké soudy.

(1) Členové uznaných mysliveckých svazů jsou povinni dbáti myslivecké cti a vážnosti mysliveckých svazů. Proti členům, kteří se proti těmto povinnostem prohřeší, bude zakročeno v čestném řízení. K tomuto účelu se zřídí čestné myslivecké soudy.

(2) Příslušnost čestných mysliveckých soudů pro příslušníky Protektorátu Čechy a Morava upraví nejvyšší myslivecký úřad.

§ 58.

Obsah výroku a tresty.

(1) Výrok čestného mysliveckého soudu zní na odsouzení nebo na osvobození. S osvobozením může být spojeno zjištění, že myslivecká čest není porušena.

(2) Provinění proti myslivecké cti trestají se důtkou nebo peněžitým trestem až do 30.000 K. Ve zvlášť těžkých případech může být místo peněžitého trestu nebo vedle něho uznáno na vyloučení z mysliveckého svazu nebo na odnětí honebního lístku na určitou dobu nebo na trvalo.

(3) Vedle odsouzení může být zároveň uznáno na ztrátu vyznamenání a čestných odznaků propůjčených odsouzenému mysliveckým svazem, na zabavení zvěře, jakož i na odnětí nebo na dočasné odnětí trofejí, pokud byly zvěř nebo trofeje získány proviněním. Odnětí nebo zabavování se stane ve prospěch Protektorátu Čechy a Morava.

(4) V případech odstavce 1, věty druhé a odstavce 2, věty druhé může být zároveň nařízeno uveřejnění části výroku obsahující nález.

§ 59.

Potvrzení a výkon.

(1) Výrok čestného soudu musí být potvrzen nejvyšším mysliveckým úřadem.

(2) Die oberste Jagdbehörde kann den Spruch des Ehrengerichtes aufheben und die Entscheidung durch ein anderes Ehrengericht anordnen.

(3) Der von der obersten Jagdbehörde bestätigte Spruch des Ehrengerichtes ist durch politische Exekution vollstreckbar.

ELFTER ABSCHNITT.

Strafvorschriften.

§ 60.

Widerstand gegen Jagdschutzberechtigte.

(1) Wer einer jagdschutzberechtigten Person (§ 39, Abs. 1) in der rechtmäßigen Ausübung ihres Amtes oder Rechtes durch gefährliche Drohung oder durch tätliche Gewalt Widerstand leistet, oder wer eine solche Person bei der Ausübung ihres Amtes oder Rechtes tätlich angreift, obzwar ihm bekannt war oder nach den Umständen bekannt sein mußte, daß es sich um eine solche Person handelt, wird wegen Vergehens mit Arrest oder strengem Arrest von vierzehn Tagen bis zu drei Jahren bestraft.

(2) Ist der Widerstand oder der Angriff unter Drohung mit einer Schußwaffe, Axt oder mit anderen gefährlichen Werkzeugen erfolgt oder mit Gewalt an der Person begangen worden, so wird der Täter wegen Vergehens mit strengem Arrest von drei Monaten bis zu fünf Jahren bestraft.

§ 61.

Schwerer Widerstand gegen Jagdschutzberechtigte.

Ist durch den Widerstand oder den Angriff eine Körpervletzung dessen, gegen den die Handlung begangen ist, verursacht worden, so wird der Täter wegen Verbrechens mit Kerker oder schwerem Kerker von sechs Monaten bis zu fünf Jahren und nach den Umständen bis zu zehn Jahren bestraft.

§ 62.

Gemeinschaftlicher Widerstand gegen Jagdschutzberechtigte.

Wenn eine der in den §§ 60 oder 61 bezeichneten Handlungen von mehreren gemeinschaftlich begangen worden ist, so wird die

(2) Nejvyšší myslivecký úřad může výrok čestného soudu zrušiti a naříditi, aby rozhodl jiný čestný soud.

(3) Výrok čestného soudu potvrzený nejvyšším mysliveckým úřadem lze vykonati politickou exekucí.

JEDENÁCTÝ ODDÍL.

Trestní ustanovení.

§ 60.

Zprotivení oprávněnému k ochraně myslivosti.

(1) Kdo se nebezpečnou pohrůzkou nebo skutečným násilím zprotiví osobě oprávněné k ochraně myslivosti (§ 39, odst. 1) při oprávněném výkonu jejího úřadu nebo práva nebo kdo takovou osobu při výkonu jejího úřadu nebo práva skutkem napadne, bude potrestán, věděl-li nebo musil-li podle okolností vědět, že jde o takovou osobu, pro přečin vězením nebo tuhým vězením od čtrnácti dnů do tří let.

(2) Došlo-li k zprotivení nebo napadnutí za pohrůžky střelnou zbraní, sekýrou nebo jiným nebezpečným nástrojem, nebo bylo-li při tom spácháno násilí na takové osobě, bude vinník potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do pěti let.

§ 61.

Těžká zprotivení oprávněnému k ochraně myslivosti.

Bylo-li zprotivením nebo napadnutím způsobeno tělesné poškození toho, proti komu čin směřoval, bude vinník potrestán pro zločin žalářem nebo těžkým žalářem od šesti měsíců do pěti let a podle okolností do deseti let.

§ 62.

Společné zprotivení osobě oprávněné k ochraně myslivosti.

Dopustilo-li se některého činu uvedeného v §§ 60 nebo 61 několik osob společně, zvyšuje se horní hranice trestní sazby tam na čin uve-

obere Grenze des für die Tat dort angedrohten Strafsatzes um die Hälfte erhöht, wobei aber die obere Grenze der Arreststrafe oder der Strafe des strengen Arrestes nicht über fünf Jahre erhöht werden darf.

§ 63.

Wilderei.

(1) Wer unter Verletzung fremden Jagdrechtes dem Wild nachstellt, es fängt, erlegt oder sich zueignet oder eine Sache, die dem Jagdrecht unterliegt, sich zueignet, beschädigt oder zerstört, wird durch das Gericht wegen Übertretung mit Arrest von einem Monat bis zu sechs Monaten bestraft.

(2) In besonders schweren Fällen, insbesondere wenn die Tat zur Nachtzeit, in der Schonzeit, unter Anwendung von Schlingen oder in anderer nicht waidmännischer Weise oder von mehreren mit Schußwaffen ausgerüsteten Tätern gemeinsam begangen wird, oder wurde durch dieselbe ein beträchtlicher Schaden verursacht, oder sollte ein solcher verursacht werden, ist wegen Vergehens auf strengen Arrest von drei Monaten bis zu fünf Jahren zu erkennen.

(3) Wer die Tat gewohnheits- oder gewerbsmäßig begeht, wird wegen Vergehens mit strengem Arrest von drei Monaten bis zu fünf Jahren, in besonders schweren Fällen wegen Verbrechens mit Kerker oder schwerem Kerker von sechs Monaten bis zu fünf Jahren und nach den Umständen bis zu zehn Jahren bestraft.

(4) Wird die Wilderei von einem Angehörigen des Verletzten oder an einem Ort begangen, an dem der Täter die Jagd in beschränktem Umfang ausüben durfte, so ist zur Verfolgung ein Antrag des Verletzten erforderlich.

§ 64.

Verfall der Jagdgeräte.

(1) Jagdgeräte, Hunde und andere Tiere, die der Täter oder ein Teilnehmer zur Jagd bei sich führt oder verwendet hat, sind zu Gunsten der Kasse des Protektorates Böhmen und Mähren als verfallen zu erklären, auch wenn sie keinem von ihnen gehören.

(2) Von der Verfallserklärung kann abgesehen werden, wenn die Sache ohne Schuld des Eigentümers zur Tat benutzt worden ist oder die Verfallserklärung eine unbillige Härte für den Betroffenen bedeuten würde.

dené o jednu polovinu, při čemž však horní hranice trestu tuhého vězení nesmí býti vyšší než pět let.

§ 63.

Pytláctví.

(1) Kdo poruše cizí právo myslivosti, na zvěř líčí, ji chytá, složí nebo si ji přivlastní, anebo si přivlastní, poškodí nebo zničí věc, na kterou se vztahuje právo myslivosti, bude potrestán soudem pro přestupek tuhým vězením od jednoho měsíce do šesti měsíců.

(2) V případech zvlášť těžkých, obzvláště byl-li čin spáchán za doby noční, za doby hájení, s použitím ok nebo jiným způsobem nemysliveckým, anebo byl-li spáchán několika pachatelů vyzbrojenými střelnými zbraněmi společně, anebo byla-li nebo měla-li jím býti způsobena značná škoda, bude vinník potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do pěti let.

(3) Kdo se dopustí činu ze zvyku nebo kdo jím takřka řádnou živnost vede, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do pěti let, v případech zvlášť těžkých pro zločin žalářem nebo těžkým žalářem od šesti měsíců do pěti let, a podle okolností do deseti let.

(4) K stíhání činu trestného podle odstavce 1 je potřebí návrhu poškozeného, byl-li spáchán jeho příslušníkem nebo na místě, kde pachatel směl vykonávati myslivost v omezeném rozsahu.

§ 64.

Propadnutí mysliveckého náčiní.

(1) Myslivecké náčiní, psi a jiná zvířata, které vinník nebo účastník s sebou vzal k lovu nebo kterých při lovu použil, buďtež prohlášeny za propadlé ve prospěch pokladny Protektorátu Čechy a Morava, a to i tehdy, jestliže žádnému z nich nenáleží.

(2) Od propadnutí může býti upuštěno, bylo-li věci použito k činu bez zavinění vlastníka nebo jestliže by propadnutí bylo přílišnou tvrdostí vůči postiženému.

§ 65.

Besitz von Wildereigerät.

(1) Wer Jagdgerät in Besitz oder Gewahrsam hat oder von einem anderen für sich verwahren läßt, nachdem er wegen gewerbs- oder gewohnheitsmäßiger Wilderei (§ 63, Abs. 3) oder mehr als einmal wegen Wilderei (§ 63, Abs. 1 oder 2) rechtskräftig verurteilt worden ist, wird wegen Vergehens mit strengem Arrest von drei Monaten bis zu fünf Jahren bestraft, sofern sich nicht aus den Umständen ergibt, daß das Gerät nicht zur Verwendung bei der Wilderei bestimmt ist.

(2) Wer Jagdgerät für einen anderen in Verwahrung nimmt oder einem anderen überläßt, obwohl er weiß oder den Umständen nach annehmen muß, daß das Gerät zur Verwendung bei der Wilderei bestimmt ist, wird gerichtlich wegen Vergehens mit strengem Arrest von einem Monat bis zu sechs Monaten bestraft. Wußte er jedoch, daß derjenige, für den er dasselbe in Verwahrung genommen oder es ihm überlassen hat, bereits wegen gewerbs- oder gewohnheitsmäßiger Wilderei (§ 63, Abs. 3) oder bereits mehr als einmal wegen Wilderei (§ 63, Abs. 1 oder 2) bestraft wurde, wird er wegen Vergehens mit strengem Arrest von drei Monaten bis zu zwei Jahren bestraft.

(3) Das Jagdgerät ist zu Gunsten der Kasse des Protektorates Böhmen und Mähren als verfallen zu erklären, auch wenn es dem Täter nicht gehört.

(4) In den Fällen der Absätze 1 und 2, zweiter Satz, kommt eine frühere Verurteilung nicht in Betracht, wenn zwischen dem Eintritt ihrer Rechtskraft und der Tat gemäß den Absätzen 1 und 2, zweiter Satz, mehr als fünf Jahre verstrichen sind. In die Frist wird die Zeit nicht eingerechnet, in der der Täter eine Freiheitsstrafe verbüßt hat oder auf behördliche Anordnung in einer Anstalt verwahrt wird. Eine ausländische Verurteilung steht einer inländischen gleich, wenn die Tat, auf die sich die Verurteilung bezieht, nach dem im Protektorat Böhmen und Mähren gültigen Rechte ein Verbrechen der Wilderei wäre.

§ 66.

Unbefugtes Betreten eines fremden Jagdbezirks.

Wer zur Jagd ausgerüstet unbefugt einen fremden Jagdbezirk außerhalb der zum allgemeinen Gebrauch bestimmten Wege betritt, wird durch das Gericht wegen Übertretung mit einer Geldstrafe bis zu 1500 K oder mit Arrest bis zu vierzehn Tagen bestraft.

§ 65.

Držení pytláckého náčiní.

(1) Kdo má v držbě nebo v úschově myslivecké náčiní nebo si je dá jiným pro sebe uschovati, byv již pravoplatně odsouzen pro pytláctví provozované ze zvyku nebo takřka jako řádnou živnost (§ 63, odst. 3), nebo již více než jednou pro pytláctví (§ 63, odst. 1 nebo 2), bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do pěti let, pokud z okolností není viděti, že náčiní není určeno k použití při pytláctví.

(2) Kdo přijme v úschovu pro jiného myslivecké náčiní nebo je jinému přenechá, ačkoliv ví nebo podle okolností musí míti za to, že náčiní je určeno pro použití při pytláctví, bude potrestán soudem pro přestupek tuhým vězením od jednoho měsíce do šesti měsíců. Věděl-li však, že ten, pro koho je v úschovu přijal nebo komu je přenechal, byl již pravoplatně odsouzen pro pytláctví provozované ze zvyku nebo takřka jako řádnou živnost (§ 63, odst. 3), nebo již více než jednou pro pytláctví (§ 63, odst. 1 nebo 2), bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do dvou let.

(3) Myslivecké náčiní budiž prohlášeno za propadlé ve prospěch pokladny Protektorátu Čechy a Morava, a to i tehdy, když vinníku nenáleží.

(4) V případech odstavce 1 a 2, věta druhá se nepřihlíží k dřívějšímu odsouzení, uplynulo-li od jeho právní moci do spáchání činu trestného podle odstavců 1 a 2, věta druhá více než pět let. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vinník odpykával nějaký trest na svobodě nebo byl z úředního příkazu zadržen v nějakém ústavu. Odsouzení v cizině rovná se odsouzení v tuzemsku, jestliže čin, na který se odsouzení vztahuje, by byl podle práva platného v Protektorátě Čechy a Morava zločinem pytláctví.

§ 66.

Neoprávněné vkročení do cizího honebního okrsku.

Kdo s loveckou výzbrojí neoprávněné vkročí do cizího honebního okrsku mimo cesty určené k veřejnému užívání, bude potrestán soudem pro přestupek peněžitým trestem do 1.500 K nebo vězením do čtrnácti dnů.

§ 67.

Verwaltungsübertretungen.

(1) Mit Geldstrafe bis zu 5000 K oder mit Arrest bis zu einem Monat wird von der unteren Verwaltungsbehörde bestraft, wer gegen die auf Grund des § 38 erlassenen Vorschriften oder gegen das gemäß § 37, Abs. 3, ergangene Verbot verstößt, falls es sich nicht um eine vom Gericht zu bestrafende Tat handelt.

(2) Mit Geldstrafe bis zu 1500 K oder mit Arrest bis zu vierzehn Tagen wird von der unteren Verwaltungsbehörde bestraft:

1. wer auf vollständig abgeschlossenen Grundflächen die Jagd entgegen einer nach § 8, Abs. 3, vorgeschriebenen Beschränkung ausübt,

2. wer als Jagdgast ohne Begleitung des Jagdausübungsberechtigten und ohne einen Erlaubnisschein bei sich zu führen, die Jagd ausübt (§ 14, Abs. 4),

3. wer im Falle des § 15, Abs. 2, trotz der Untersagung durch die untere Jagdbehörde die Jagd ausübt,

4. wer, ohne einen gültigen Jagdschein bei sich zu führen, die Jagd ausübt oder den Jagdschein auf Verlangen nicht vorzeigt (§ 22, Abs. 1),

5. wer als Inhaber eines Jugendjagdscheines ohne Begleitung des Erziehungsberechtigten oder einer von diesem beauftragten Person die Jagd ausübt (§ 25),

6. wer bei Benutzung des Jägersnotweges der Vorschrift des § 28, zweiter Satz, zuwiderhandelt,

7. wer entgegen der Vorschrift des § 29, Abs. 3, Jagdeinrichtungen unbefugt benützt,

8. wer das Überwechseln beschossenen Schalenwildes nicht unverzüglich dem Jagdausübungsberechtigten des Nachbarjagdbezirks oder dessen Vertreter anzeigt (§ 30),

9. wer als Jagdausübungsberechtigter das Auftreten einer Wildseuche nicht unverzüglich der unteren Jagdbehörde anzeigt oder deren Weisungen zur Bekämpfung der Wildseuche nicht Folge leistet (§ 32, Abs. 1),

10. wer in der Notzeit nicht für angemessene Wildfütterung sorgt (§ 33, Abs. 1),

11. wer die Jagd in verbotener Weise ausübt (§ 35, Abs. 1),

12. wer verbotene Fanggeräte zum Kaufe anbietet (§ 35, Abs. 1, Z. 19),

13. wer die Jagd an Orten ausübt, an denen die Jagd die öffentliche Ruhe, Ordnung und Sicherheit stört oder das Leben von Menschen

§ 67.

Správní přestupky.

(1) Kdo jedná proti předpisům vydaným podle § 38, nebo proti zákazu vydanému podle § 37, odst. 3, bude potrestán, ačli nejde o čin trestný soudem, nižším správním úřadem pokutou do 5.000 K nebo vězením do jednoho měsíce.

(2) Pokutou do 1.500 K nebo vězením do čtrnácti dnů bude potrestán nižším správním úřadem:

1. kdo vykonává na dokonale uzavřených pozemcích myslivost proti omezením, stanoveným podle § 8, odst. 3,

2. kdo jako lovecký host vykonává myslivost bez doprovodu oprávněného k výkonu myslivosti a nemá při sobě povolenku (§ 14, odst. 4),

3. kdo vykonává myslivost přes zákaz nižšího mysliveckého úřadu podle § 15, odst. 2,

4. kdo vykonává myslivost a nemá při sobě platný honební lístek nebo se jím na požádání neprokáže (§ 22, odst. 1),

5. kdo jako držitel honebního lístku pro mladistvé vykonává myslivost bez doprovodu osoby oprávněné k výchově nebo bez dozoru osoby jí pověřené (§ 25),

6. kdo, užívaje nutné myslivecké cesty, jedná proti předpisu § 28, věty druhé,

7. kdo neoprávněně užívá loveckých zařízení proti předpisu § 29, odst. 3,

8. kdo neprodleně neohlásí přechod postřelené zvěře spárkaté oprávněnému k výkonu myslivosti v sousedním honebním okrsku nebo jeho zástupci (§ 30),

9. kdo jako oprávněný k výkonu myslivosti neprodleně neoznámí nižšímu mysliveckému úřadu, že se objevila nákaza zvěře nebo neuposlechne jeho pokynů vydaných k potírání nákazy (§ 32, odst. 1),

10. kdo se v době nouze nestará o přiměřené krmení zvěře (§ 33, odst. 1),

11. kdo vykonává myslivost zakázaným způsobem (§ 35, odst. 1),

12. kdo nabízí ke koupi zakázaná lapací zařízení (§ 35, odst. 1, č. 19),

13. kdo loví na místech, na kterých honba ruší veřejný klid, pořádek neb bezpečnost nebo ohrožuje život lidí (§ 36, odst. 1), nebo

gefährdet (§ 36, Abs. 1), oder wer sonstigen örtlichen Verboten zuwider (§ 36, Abs. 2 und 3) die Jagd ausübt,

14. wer Wild, das nur nach einem Abschußplan bejagt werden darf, vor der Genehmigung dieses Planes abschießt oder dem genehmigten Abschußplan oder anderen Abschußbeschränkungen zuwiderhandelt (§ 37, Abs. 2, 3 und 4),

15. wer die vorgeschriebene Abschußliste nicht oder nicht vollständig führt oder in der Abschußliste unrichtige Angaben macht oder die Abschußliste auf Verlangen der unteren Jagdbehörde nicht vorlegt (§ 37, Abs. 2, vierter Satz),

16. wer einer zur Ausübung des Jagdschutzes berechtigten Person gegenüber unrichtige Angaben über seine Person macht oder trotz Aufforderung die Angabe verweigert (§ 40, Abs. 2, Z. 1),

17. wer Hunde oder Katzen unbeaufsichtigt in einem Jagdbezirk laufen läßt (§ 40, Abs. 2, Z. 2),

18. wer zum Verscheuchen des Wildes Mittel anwendet, die das Wild verletzen oder töten, oder wer das Wild verscheucht, wenn der Jagdausübungsberechtigte zum Abschuß des Wildes im Jagdbezirk weilt (§ 41, Abs. 1 und 2),

19. wer verbotswidrig Wild aussetzt, hegt oder einführt (§ 43, Abs. 2 bis 5),

20. wer das Tor eines Gatters offen läßt, so daß Wild hierdurch auswechseln kann (§ 45, Abs. 2),

21. wer durch Zuwiderhandlung gegen die Vorschriften des § 48, Abs. 1, Jagdschaden anrichtet,

22. wer den Vorschriften über den Wildhandel zuwiderhandelt (§ 51),

23. wer sonst die Bestimmungen dieser Regierungsverordnung oder der auf Grund derselben erlassenen Vorschriften verletzt.

(3) Falls eine Geldstrafe auferlegt wurde, ist für den Uneinbringlichkeitsfall gleichzeitig eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens und in den Grenzen des für die Tat festgesetzten Freiheitsstrafensatzes zu verhängen.

§ 68.

Geltungsbereich der Strafbestimmungen.

Die Strafbestimmungen der §§ 60 bis 67 finden nur dann Anwendung, soweit es sich nicht um eine nach anderen Bestimmungen strenger zu bestrafende Tat handelt. Auch

vykonává myslivost proti jiným místním zákazům (§ 36, odst. 2 a 3),

14. kdo zvěř, která se smí loviti jen podle plánu odstřelu, odstřeluje před schválením tohoto plánu, kdo porušuje schválený plán odstřelu nebo jiná omezení odstřelu (§ 37, odst. 2, 3 a 4),

15. kdo nevede předepsanou listinu odstřelu nebo ji vede neúplně nebo provádí v listině odstřelu nesprávné záznamy, anebo listinu nepředloží na požádání nižšímu mysliveckému úřadu (§ 37, odst. 2, věta čtvrtá),

16. kdo osobě oprávněné k výkonu ochrany myslivosti učiní nesprávné údaje o své osobě nebo přes výzvu údaje odepre (§ 40, odst. 2, č. 1),

17. kdo nechá bez dozoru pobíhati v honebním okrsku psy a kočky (§ 40, odst. 2, č. 2),

18. kdo užívá k plašení zvěře prostředků, které zvěř zraňují nebo usmrcují, anebo kdo zvěř plaší, je-li oprávněný k výkonu myslivosti přítomen v okrsku, aby zvěř odstřelil (§ 41, odst. 1 a 2),

19. kdo vysazuje, dováží nebo pěstuje zvěř proti zákazům podle § 43, odst. 2 až 5,

20. kdo ponechá vrata obory otevřena a tím zvěři umožní uniknout (§ 45, odst. 2),

21. kdo jednáním, přičicím se předpisům § 48, odst. 1 způsobí škodu honbou,

22. kdo jedná proti předpisům o obchodu se zvěří (§ 51),

23. kdo jinak poruší ustanovení tohoto vládního nařízení nebo předpisů podle něho vydaných.

(3) Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích sazby trestu na svobodě na čin stanovené.

§ 68.

Rozsah platnosti trestních ustanovení.

Trestních ustanovení §§ 60 až 67 se užije jen, není-li trestný čin přísněji posuzován podle jiných ustanovení. I když se čin posuzuje podle přísnějších ustanovení obecného

wenn die Tat nach den strengeren Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzes beurteilt wird, sind die Bestimmungen des § 64 und des § 65, Abs. 3, über den Verfall anzuwenden.

§ 69.

Verfallserklärung.

(1) Im Falle einer Verurteilung auf Grund des § 67, Abs. 1 oder des Abs. 2, Z. 1, 3, 8, 11, 13, 14 und 22, kann die untere Verwaltungsbehörde neben der Strafe auf Verfallserklärung der gefangenen oder erlegten Tiere oder Teile solcher Tiere erkennen. Ebenso können Sachen, mit denen die im § 67, Abs. 2, Z. 11 und 12, angeführten strafbaren Taten verübt wurden, als verfallen erklärt werden. Kann keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden, so kann auf die Verfallserklärung selbständig erkannt werden, wenn im übrigen die Voraussetzungen hierfür vorliegen.

(2) Tiere und Sachen können in den im Absatz 1 genannten Fällen von der unteren Verwaltungsbehörde bis zur Entscheidung über die Verfallserklärung in polizeiliche Verwahrung genommen werden.

(3) Die oberste Jagdbehörde kann die Ablieferung des Kopfschmuckes von Schalenwild, das den Vorschriften des § 67, Abs. 1 oder Abs. 2, Z. 11 oder 14, zuwider erlegt ist, zu ihrer Verwahrung für die Dauer bis zu zehn Jahren anordnen.

ZWÖLFTER ABSCHNITT.

Schlußbestimmungen.

§ 70.

Änderung und Übertragung von Befugnissen.

(1) Die oberste Jagdbehörde kann Befugnisse der nachgeordneten Jagdbehörden in jeder Lage des Verfahrens an sich ziehen.

(2) Die oberste Jagdbehörde kann einzelne der ihr nach dieser Verordnung zustehenden Befugnisse auf die nachgeordneten Jagdbehörden übertragen.

§ 71.

Überleitung.

(1) Die oberste Jagdbehörde kann laufende Pachtverträge aus Gründen des öffentlichen Interesses bis zum 30. September 1942 für einen von ihr zu bestimmenden Zeitpunkt auflösen.

trestního zákona, jest užiti ustanovení § 64 a § 65, odst. 3 o propadnutí.

§ 69.

Prohlášení za propadlé.

(1) V případě odsouzení podle § 67, odst. 1 nebo odst. 2, č. 1, 3, 8, 11, 13, 14 a 22 může nižší správní úřad vedle trestu uznati na prohlášení chycené nebo složené zvěře nebo části takové zvěře za propadlé. Rovněž lze prohlásiti za propadlé věci, kterými byly spáchány činy uvedené v § 67, odst. 2, č. 11 a 12. Nemůže-li býti stíhána nebo odsouzena určitá osoba, lze uznati samostatně na prohlášení za propadlé, jsou-li dány jinak pro to podmínky.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 může nižší správní úřad až do rozhodnutí o prohlášení za propadlé vzíti zvěř a věci do policejní úschovy.

(3) Nejvyšší myslivecký úřad může naříditi, aby byla odevzdána trofej zvěře spárkaté, která byla složena proti ustanovením § 67, odst. 1 nebo odst. 2, č. 11 nebo 14, do jeho úschovy na dobu až do deseti let.

DVANÁCTÝ ODDÍL.

Závěrečná ustanovení.

§ 70.

Změny a přesuny působností.

(1) Nejvyšší myslivecký úřad může na sebe vztáhnouti působnost podřízených mysliveckých úřadů, a to v jakémkoli stavu řízení.

(2) Nejvyšší myslivecký úřad může v jednotlivých případech přenést působnost, která mu přísluší podle tohoto nařízení, na podřízené myslivecké úřady.

§ 71.

Přechodná ustanovení.

(1) Nejvyšší myslivecký úřad může do 30. září 1942 z důvodů veřejného zájmu zrušiti dosavadní smlouvy o pronájmu honitby ke dni, který stanoví.

(2) Die in der Zeit vom 1. Jänner bis 31. Mai 1941 ablaufenden Protektoratsjagdscheine gelten bis zum 31. Mai 1941.

§ 72.

Verwendung des Ertrages genossenschaftlicher Jagdbezirke für gemeinnützige Zwecke.

(1) Ist der Ertrag einer genossenschaftlichen Jagd bisher zu Gunsten der Gemeinde verwendet worden, so verbleibt es dabei abweichend vom § 11, Abs. 4, für eine von der obersten Jagdbehörde zu bestimmende Übergangszeit. Die Gemeinde kann aber durch Erklärung gegenüber der Gemeindeaufsichtsbehörde mit deren Genehmigung auf diese Sonderregelung verzichten.

(2) Ist der Ertrag einer genossenschaftlichen Jagd bisher, abgesehen vom Falle des Absatzes 1, zu gemeinnützigen Zwecken verwendet worden, so kann es auch dabei für eine von der obersten Jagdbehörde zu bestimmende Übergangszeit verbleiben. Jeder Jagdgenosse ist aber befugt, die Auszahlung seines Anteiles binnen drei Monaten zu verlangen.

§ 73.

Wirksamkeitsbeginn der Verordnung. Aufhebung bisher geltender Vorschriften.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. April 1941 in Wirksamkeit.

(2) Gleichzeitig verlieren insbesondere von diesem Tage an ihre Gültigkeit:

das Gesetz vom 25. Juni 1929, Slg. Nr. 98, womit einige jagdpolizeiliche Bestimmungen, insbesondere über die Schonung des Wildes, ergänzt und teilweise abgeändert werden,

die Regierungsverordnung vom 9. Jänner 1934, Slg. Nr. 7, betreffend die Beförderung und den Verkauf von nutzbarem Jagdwild,

die Regierungsverordnung vom 10. August 1939, Slg. Nr. 205, über die waidgerechte Jagdausübung,

die Regierungsverordnung vom 23. Jänner 1941, Slg. Nr. 85, betreffend die Jagdzeit von Bussarden,

und weiters in Böhmen:

Das Jagdgesetz vom 1. Juni 1866, böhm. L. G. Bl. Nr. 49,

(2) Protektorátní honební lístky, jejichž platnost uplyne v době od 1. ledna do 31. května 1941, platí do 31. května 1941.

§ 72.

Použití výtěžku ze společenstevních honebních okrsků k účelům všeobecně prospěšným.

(1) Bylo-li výtěžku ze společenstevní honitby až dosud používáno ve prospěch obce, zůstane při tom odchýlně od § 11, odst. 4 na přechodnou dobu, kterou určí nejvyšší myslivecký úřad. Obec se však může prohlášením u dohlédacího úřadu nad obcí s jeho souhlasem zříci této zvláštní úpravy.

(2) Bylo-li výtěžku ze společenstevní honitby, nehledíc k případu odstavce 1, používáno až dosud k účelům všeobecně prospěšným, může tak zůstat na přechodnou dobu, kterou určí nejvyšší myslivecký úřad. Každý z členů honebního společenstva je však oprávněn požadovati do tří měsíců výplatu svého podílu.

§ 73.

Účinnost nařízení. Zrušení dosavadních předpisů.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1941.

(2) Zároveň tímto dnem pozbývají platnosti zejména:

zákon ze dne 25. června 1929, č. 98 Sb., kterým se doplňují a částečně mění některá ustanovení honebně-policejní, zejména o hájení zvěře,

vládní nařízení ze dne 9. ledna 1934, č. 7 Sb., o dopravě a prodeji lovné zvěře užitkové,

vládní nařízení ze dne 10. srpna 1939, č. 205 Sb., o řádném výkonu myslivosti,

vládní nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 85 Sb., o době lovu kání

a dále v Čechách:

zákon o myslivosti ze dne 1. června 1866, č. 49 čes. z. z.,

das Gesetz vom 27. Februar 1870, böhm. L. G. Bl. Nr. 15, betreffend die Abänderung des § 6 des eben angeführten Gesetzes,

der Art. IV des kaiserlichen Patentens vom 1. Juli 1914, böhm. L. G. Bl. Nr. 38, betreffend einige dringende Maßnahmen in Landesangelegenheiten des Königreiches Böhmen,

die Abgabeordnung, die als Beilage zum kais. Patent vom 29. Dezember 1915, böhm. L. G. Bl. Nr. 83, herausgegeben wurde,

das Gesetz vom 24. Juli 1919, Slg. Nr. 445, über die Aufhebung des Jagdreservatrechtes der Krone in der Umgebung Prags und

die Regierungsverordnung vom 5. Oktober 1920, Slg. Nr. 560, womit die §§ 26 d), 26 e) und 26 g) der in der Beilage 1 des kaiserlichen Patentens vom 29. Dezember 1915, böhm. L. G. Bl. Nr. 83, kundgemachten Abgabeordnung abgeändert werden,

in Mähren:

das Gesetz vom 26. Juli 1912, mähr. L. G. Bl. Nr. 4 vom Jahre 1914, womit ein Jagdgesetz für die Markgrafschaft Mähren erlassen wird, und die auf Grund dieses Gesetzes erlassenen Verordnungen des Statthalters in Mähren,

das Gesetz vom 2. April 1899, mähr. L. G. Bl. Nr. 35, über die Regelung der Wildschonzeiten in den mährischen Enklavegemeinden in Schlesien,

das Gesetz vom 2. November 1901, mähr. L. G. Bl. Nr. 1 vom Jahre 1902, betreffend die Ausübung der Jagd auf dem Gebiete der in den mährischen Enklaven in Schlesien gelegenen Gemeinden auf Grund von für Schlesien ausgestellten Jagdkarten,

das Gesetz vom 3. Juni 1912, mähr. L. G. Bl. Nr. 38, betreffend die Einhebung einer Abgabe für die Ausübung des Jagdrechtes zu Gunsten des mährischen Landeskulturfonds,

das Gesetz vom 26. Oktober 1912, mähr. L. G. Bl. Nr. 20 v. J. 1914, womit der § 47 des mährischen Jagdgesetzes abgeändert wird,

die Regierungsverordnung vom 5. Oktober 1920, Slg. Nr. 561, womit der § 47 des mährischen Jagdgesetzes in der Fassung des Gesetzes vom 26. Oktober 1912, mähr. L. G. Bl. Nr. 20 vom Jahre 1914, abgeändert wird,

die Regierungsverordnung vom 5. Oktober 1920, Slg. Nr. 562, womit die §§ 2 und 3 des

zákon ze dne 27. února 1870, č. 15 čes. z. z., o změně § 6 právě uvedeného zákona,

čl. IV císařského patentu ze dne 1. července 1914, č. 38 čes. z. z., týkajícího se některých nutných opatření v zemských záležitostech českých,

řád vydaný jako příloha 1 k císařskému patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 čes. z. z.,

zákon ze dne 24. července 1919, č. 445 Sb., jímž se zrušuje právo myslivosti vyhrazené koruně v okolí pražském a

vládní nařízení ze dne 5. října 1920, č. 560 Sb., kterým se mění §§ 26 d), 26 e) a 26 g) řádu vyhlášeného v příloze 1 císařského patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 čes. z. z.,

na Moravě:

zákon ze dne 26. července 1912, č. 4 mor. z. z. z roku 1914, kterým se vydává honební zákon pro markrabství Moravské a nařízení místodržitele moravského na základě tohoto zákona vydaná,

zákon ze dne 2. dubna 1899, č. 35 mor. z. z., o úpravě doby hájení v moravských enklávách ve Slezsku,

zákon ze dne 2. listopadu 1901, č. 1 mor. z. z. z roku 1902, o výkonu honitby v moravských enklávách ve Slezsku na základě honebních lístků vydaných pro Slezsko,

zákon ze dne 3. června 1912, č. 38 mor. z. z., o zavedení dávky z výkonu honebního práva pro moravský zemědělský fond,

zákon ze dne 26. října 1912, č. 20 mor. z. z. z roku 1914, o změně § 47 moravského honebního zákona,

vládní nařízení ze dne 5. října 1920, č. 561 Sb., kterým se mění § 47 moravského honebního zákona ve znění zákona ze dne 26. října 1912, č. 20 mor. z. z. z roku 1914,

vládní nařízení ze dne 5. října 1920, č. 562 Sb., kterým se mění §§ 2 a 3 zákona ze dne 3.

Gesetzes vom 3. Juni 1912, mähr. L. G. Bl. Nr. 38, betreffend die Abgabe von der Ausübung des Jagdrechtes in Mähren, abgeändert wird,

das Jagdgesetz für das Herzogtum Schlesien vom 13. Jänner 1903, schles. L. G. Bl. Nr. 42, und die vom Landespräsidenten in Schlesien hierzu erlassenen Durchführungsverordnungen,

das Gesetz vom 1. Juni 1913, schles. L. G. Bl. Nr. 28, betreffend die Einhebung einer Landesabgabe von der Ausübung des Jagdrechtes,

das Gesetz vom 3. April 1909, schles. L. G. Bl. Nr. 27, womit das schlesische Jagdgesetz vom 13. Jänner 1903, schles. L. G. Bl. Nr. 42, abgeändert wird,

die Regierungsverordnung vom 21. Jänner 1921, Slg. Nr. 22, womit die §§ 3 und 4 des Gesetzes vom 1. Juni 1913, schles. G. u. V. Bl. Nr. 28, betreffend die Landesabgabe von der Ausübung des Jagdrechtes in Schlesien, abgeändert werden, und

die Regierungsverordnung vom 21. Jänner 1921, Slg. Nr. 23, womit der § 42 des schlesischen Jagdgesetzes vom 13. Jänner 1903, schles. G. u. V. Bl. Nr. 42, und der Artikel I, § 1, des Gesetzes vom 4. Oktober 1910, schles. G. u. V. Bl. Nr. 55, abgeändert werden,

das Gesetz vom 2. November 1901, schles. L. G. Bl. Nr. 51, betreffend die Ausübung der Jagd in Schlesien auf Grund von für Mähren ausgestellten Jagdkarten.

(3) Soweit sonstige Bestimmungen dieser Verordnung und den zu ihrer Durchführung und Ergänzung erlassenen Vorschriften entsprechen oder widersprechen, sind sie nicht mehr anzuwenden.

(4) Die Kundmachung des Ministers für Landwirtschaft vom 30. September 1940, Slg. Nr. 365, über die Beförderung von Wild aus dem Protektorat Böhmen und Mähren gilt bis zum Erlaß einer Wildverkehrsordnung, die Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940, Slg. Nr. 30 vom Jahre 1941, betreffend die Abwehr und Tilgung der Tularämie bei Tieren, und die Regierungsverordnung vom 10. Oktober 1940, Slg. Nr. 435, betreffend die äußere Kennzeichnung der beedeten Wache,, bleiben in Kraft.

(5) Die Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 10. Mai 1939, Slg. Nr. 121, betreffend die Errichtung der Obersten Preisbehörde, in der Fassung der Regie-

června 1912, č. 38 mor. z. z., o dávce z výkonu práva honebního na Moravě,

zákon honební ze dne 13. ledna 1903, č. 42 slez. z. z., a nařízení zemského presidenta ve Slezsku k provedení jeho vydaná,

zákon ze dne 1. června 1913, č. 28 slez. z. z., o dávce z výkonu honebního práva ve Slezsku,

zákon ze dne 3. dubna 1909, č. 27 slez. z. z., jímž se mění honební zákon slezský ze dne 13. ledna 1903, č. 42 slez. z. z.,

vládní nařízení ze dne 21. ledna 1921, č. 22 Sb., o změně §§ 3 a 4 zákona ze dne 1. června 1913, č. 28 slez. z. z., o dávce z výkonu práva honebního ve Slezsku a

vládní nařízení ze dne 21. ledna 1921, č. 23 Sb., kterým se mění § 42 honebního zákona slezského ze dne 13. ledna 1903, č. 42 slez. z. z., a článek I, § 1 zákona ze dne 4. října 1910, č. 55 slez. z. z.,

zákon ze dne 2. listopadu 1901, č. 51 slez. z. z., o výkonu honitby ve Slezsku na základě honebních lístků pro Moravu vydaných.

(3) Pokud jiná ustanovení s ustanoveními tohoto nařízení a s předpisy vydanými k jeho provedení a doplnění souhlasí nebo jsou s nimi v rozporu, pozbývají platnosti.

(4) Vyhláška ministra zemědělství ze dne 30. září 1940, č. 365 Sb., o dopravě zvěře z Protektorátu Čechy a Morava platí do vydání vládního nařízení o dopravě zvěře a vládní nařízení ze dne 5. prosince 1940, č. 30 z roku 1941 Sb., o zamezení a potlačení tularemie zvířat, vládní nařízení ze dne 10. října 1940, č. 435 Sb., o zevním označení přísežné stráže, zůstávají v platnosti.

(5) Ustanovení vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., a před-

rungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 189, und der auf Grund dieser Verordnung ergangenen Vorschriften bleiben unberührt.

§ 74.

(1) Die zur Durchführung dieser Regierungsverordnung erforderlichen Ausführungsbestimmungen erläßt die Regierung.

(2) Diese Regierungsverordnung wird vom Minister für Landwirtschaft und soweit andere Ministerien betroffen werden, im Einvernehmen mit den betreffenden Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Havelka m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.,
auch für Minister Bubnu.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Čipera m. p.

Dr. Klumpar m. p.

pisů podle tohoto nařízení vydaných zůstávají nedotčena.

§ 74.

(1) Prováděcí předpisy nutné k provedení tohoto nařízení vydá vláda.

(2) Toto nařízení provede ministr zemědělství, a pokud budou dotčena jiná ministerstva, v dohodě s příslušnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.,
též za ministra Bubnu.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.

128.

Regierungsverordnung

vom 31. März 1941,

womit die Regierungsverordnung über das Jagdwesen durchgeführt wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330, und auf Grund des § 74 der Regierungsverordnung vom 31. März 1941, Slg. Nr. 127, über das Jagdwesen (des weiteren nur Regierungsverordnung):

§ 1.

(Zu § 1 der Reg. Vdg.)

(1) Die Ausübung der Jagd und die Regelung des Jagdwesens unterliegen ausschließlich den Bestimmungen der Regierungsverordnung und der hierzu erlassenen Ausführungsverordnungen. Bei der ergänzenden

Vládní nařízení

ze dne 31. března 1941,

kterým se provádí vládní nařízení o myslivosti.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb., a podle § 74 vládního nařízení ze dne 31. března 1941, č. 127 Sb., o myslivosti (v dalším jen vládní nařízení):

§ 1.

(K § 1 vl. nař.)

(1) Výkon a úprava myslivosti jsou podrobeny výlučně ustanovením vládního nařízení a prováděcích předpisů k němu vydaných. Při doplňujícím použití jiných ustanovení veřejného nebo občanského práva jest stěžejní zá-